

(5) La validesa de l'autorització de la visita no ha d'excedir els dotze mesos.

(6) L'autoritat de seguretat competent de la part amfitriona ha de comunicar als oficials de seguretat de l'establiment, instal·lació o organització objecte de la visita les dades d'aquelles persones a les quals s'ha autoritzat la visita.

(7) Tots els visitants han de respectar les lleis i els reglaments nacionals sobre protecció d'informació classificada de la part amfitriona.

(8) Cadascuna de les parts ha de garantir la protecció de les dades personals dels visitants de conformitat amb les seves respectives lleis i reglaments nacionals.

El present Acord va entrar en vigor el 29 de desembre de 2006, data de recepció de l'última notificació encreuada entre les parts en què es comunicaven el compliment dels procediments nacionals necessaris, segons estableix l'article 15.1.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 5 de febrer de 2007.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

3433 *REIAL DECRET 239/2007, de 16 de febrer, pel qual es modifiquen el Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, i el Reglament de mutualitats de previsió social, aprovat pel Reial decret 1430/2002, de 27 de desembre. («BOE» 43, de 19-2-2007.)*

El Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, va suposar un canvi profund en la legislació administrativa d'ordenació i supervisió de l'activitat asseguradora, fins aleshores continguda en el Reial decret 1348/1985, d'1 d'agost, ja que va adaptar l'ordenament jurídic intern a les disposicions, entre altres, de la Directiva 92/49/CEE del Consell, de 18 de juny de 1992, sobre coordinació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives relatives a l'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida, i la Directiva 92/96/CEE, del Consell, de 10 de novembre de 1992, sobre coordinació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives relatives a l'assegurança de vida, i va recollir en el seu articulat consideracions, experiències, criteris, reflexions i circumstàncies que s'havien revelat necessàries per atendre la finalitat que es pretenia.

Des de la seva entrada en vigor l'1 de gener de 1999 fins als nostres dies, s'han incorporat al seu articulat noves disposicions nascudes del dret comunitari, com les contingudes a la Directiva 98/78/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'octubre de 1998, relativa a la supervisió addicional de les empreses d'assegurances que formin part d'un grup d'assegurances, transposada pel Reial decret 996/2000, de 2 de juny, o les contingudes a les directives 2002/13/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de març de 2002, per la qual es va modificar la Directiva 73/239/CEE del Consell pel que fa als requisits del marge de solvència de les empreses d'assegurances diferents de l'assegurança de vida, i 2002/83/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de novembre de 2002,

sobre l'assegurança de vida, transposades pel Reial decret 297/2004, de 20 de febrer. Aquests canvis, que intenten millorar la necessària harmonització legislativa comunitària o bé revisar, adequar i actualitzar els instruments de solvència tècnica previstos per a les entitats asseguradores, no es poden considerar culminats, atès que l'entorn dinàmic del sistema financer i les tendències legislatives harmonitzadores europees orientades a adequar el marc jurídic que permeti assolir el mercat financer únic exigeixen canvis permanents.

En aquest context, aquest Reial decret té per objecte, d'una banda, adequar el marc jurídic del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades als canvis que s'han succeït, en el sector assegurador i en el sector financer en general, amb l'aparició de noves alternatives d'inversió per a la cobertura de les provisions tècniques, nous productes d'assegurances o tendències en el marc de les exigències de control intern i, de l'altra, adequar la regulació de les provisions tècniques de riscos en curs i de prestacions, així com fer extensiva a totes les entitats asseguradores, i per tant també a les mutualitats de previsió social, l'obligació de sotmetre els seus comptes anuals a auditoria de comptes, sens perjudici, per al cas d'aquestes últimes entitats, de les excepcions que les comunitats autònomes puguin establir dins l'àmbit de les seves competències.

En particular, respecte a la provisió de riscos en curs s'incorpora com a novetat a la norma la possibilitat d'estimar el seu import, com a alternativa al càlcul per rams, per modalitat comercial; criteri aquest que, encara que s'admetia a la pràctica, no tenia un reflex exprés en l'articulat. Així mateix, i amb caràcter general, se'n simplifica el càlcul, es fan ajustos tècnics respecte a les partides que s'han de considerar per estimar la suficiència de les primes i es detalla la metodologia que s'ha de seguir per a la seva quantificació respecte a la reassegurança acceptada.

Pel que fa a la provisió d'assegurances de vida, es modifica la sistemàtica per estimar amb caràcter general el tipus d'interès de càlcul de la provisió d'assegurances de vida, que com que no es referència als tipus d'interès d'emissions públiques a cinc anys o més i s'eliminen les mitjanes dels tres exercicis anteriors, possibilita la utilització de tipus d'interès més ajustats a les condicions vigents en cada moment al mercat. Com a alternativa al tipus d'interès general, es permet com a novetat el càlcul de la provisió d'assegurances de vida al tipus d'interès vigent en la data d'efecte de la pòlissa, sempre que es compleixin determinats requisits. Així mateix, s'introdueix la possibilitat d'utilitzar en les assegurances amb tipus d'interès precomunicats per a un termini no superior a un any, el tipus d'interès garantit en cada període, encara que pugui superar el tipus d'interès general de càlcul, que d'altra manera obligaria a donar compliment als requisits formals exigibles per a la immunització financera.

Amb relació a la provisió de prestacions, s'introdueix un detall més gran de la provisió de despeses internes de liquidació de sinistres, s'ajusta el càlcul de la provisió de sinistres pendents de declaració per tal d'assolir una major aproximació a la realitat i millorar el tractament de la gestió de la sinistralitat en determinats rams que utilitzin mètodes estadístics, ja que no s'exigeix la valoració individual de sinistres.

Respecte al règim de les inversions, s'actualitza la relació dels diferents béns i drets considerats aptes per a la inversió de les provisions tècniques, i es dona entrada als derivats de crèdits, als derivats d'inversió en general, a les institucions d'inversió col·lectiva no harmonitzades o, entre d'altres, a les entitats de capital de risc, cosa que exigeix una regulació completa de la seva delimitació, règim de valoració i dels límits de diversificació i dispersió. S'estableix, així mateix, una regulació completa dels actius financers estructurats.

Es recullen en l'articulat els criteris consolidats, encara que no expressos en la norma, sobre el règim aplicable a les plusvàlues de béns i drets computables en el patrimoni propi no compromès i fons de garantia, s'ajusten les partides negatives a incloure en un estat i en l'altre i es corregeix el coeficient corrector de la quantia mínima del marge de solvència.

S'amplia i es detalla el contingut del llibre d'inversions, es delimita el contingut del grup consolidable d'entitats asseguradores per fer-lo compatible amb el previst al text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, s'amplia el termini de presentació dels models de la documentació estadisticocomptable que tenien com a termini límit el 31 d'agost i s'estén el marc de l'obligació de sotmetre els comptes anuals a auditoria de comptes a totes les entitats asseguradores sigui quin sigui el ram en què operin i l'import de la xifra de negoci, modificacions aquestes dues últimes que també s'incorporen al Reglament de mutualitats de previsió social, aprovat pel Reial decret 1430/2002, de 27 de desembre, i s'estén l'obligació d'auditar els comptes a les mutualitats de previsió social a través del seu reglament específic, llevat de les excepcions que les comunitats autònomes puguin establir en l'àmbit de les seves competències. Finalment, es porten a terme tota una sèrie de desenvolupaments en matèria de control intern i gestió de riscos en clara sintonia tant amb les tendències reguladores nacionals i internacionals d'altres sectors del sistema financer, com amb les recomanacions emanades d'organismes internacionals. En particular, es concreta la responsabilitat del consell d'administració de l'entitat obligada a presentar documentació estadisticocomptable consolidada o bé el de l'obligada a presentar documentació estadisticocomptable individual, així com de la direcció de l'entitat, respecte al compliment dels deures relatius als procediments de control intern i control de la política d'inversions, alhora que es detallen les línies del compliment de cada obligació, i s'introdueix el deure d'elaborar i remetre a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions un informe anual d'autoavaluació i millora dels procediments de control intern. Els requeriments de control intern no són aliens en la seva implementació al principi de proporcionalitat respecte a la dimensió de cada entitat i els riscos assumits per aquestes.

La disposició final segona del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, habilita el Govern, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, i prèvia audiència de la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions, a desenvolupar la Llei en les matèries que s'atribueixen expressament a la potestat reglamentària, així com, en general, en totes aquelles susceptibles de desplegament reglamentari en què sigui necessari per a la seva correcta execució, mitjançant l'aprovació del seu reglament i les modificacions ulteriors d'aquest que siguin necessàries. De conformitat amb aquesta habilitació es dicta aquest Reial decret, que consta de dos articles; el primer conté les modificacions del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades i el segon l'adaptació del Reglament de mutualitats de previsió social. Completen el contingut del Reial decret una disposició transitòria, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 16 de febrer de 2007,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre.*

El Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, queda modificat de la manera següent:

U. L'article 31 queda redactat de la manera següent:

«Article 31. *Provisió de riscos en curs.*

1. La provisió de riscos en curs complementa la provisió de primes no consumides en la mesura que el seu import no sigui suficient per reflectir la valoració de tots els riscos i les despeses que ha de cobrir l'entitat asseguradora que es corresponguin amb el període de cobertura no transcorregut a la data de tancament de l'exercici.

2. L'import de la provisió de riscos en curs s'ha de calcular separatament per a l'assegurança directa i per a la reassegurança acceptada, per cada ram o producte comercial, entenent com a tal la garantia concreta o el conjunt agrupat de garanties connectades entre si que es puguin referir als riscos derivats d'una mateixa classe d'objecte assegurat.

En el seu càlcul s'han de seguir les normes següents:

a) El període de referència és, amb caràcter general, de dos anys, l'exercici a què es refereix el càlcul i l'immediatament anterior.

Com a excepció, en els rams 10 a 15 dels establerts a l'article 6.1.a) del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, o en els productes que cobreixin alguna garantia de les corresponents a aquests rams, el període considerat és de quatre anys, l'exercici a què es refereix el càlcul i els tres immediatament anteriors.

b) S'ha de calcular la diferència entre les següents magnituds corresponents a l'assegurança directa, netes de reassegurança cedida:

1r Amb signe positiu, les primes meritades en el període de referència, reduïdes, si s'escau, en els seus corresponents recàrrecs de seguretat, corregides per la variació de la provisió de primes no consumides i per la provisió per a primes pendents de cobrament constituïda al tancament de l'últim exercici per raó de les primes meritades en l'esmentat període de referència. Així mateix, s'han d'incloure amb signe positiu els ingressos de les inversions generats pels actius afectes a les provisions tècniques del ram o producte de què es tracti i altres ingressos tècnics d'acord amb la imputació realitzada en la comptabilitat.

2n Amb signe negatiu, i exclusivament pels sinistres que hagin tingut lloc en el període de referència, l'import dels sinistres pagats, les despeses imputables a les prestacions i la provisió de prestacions al final d'aquest període. Així mateix, amb signe negatiu s'han d'incloure les despeses de gestió i altres despeses tècniques, així com les despeses d'inversions generades per les inversions afectes a les provisions tècniques del ram o producte de què es tracti d'acord amb la imputació realitzada en la comptabilitat.

Les anteriors magnituds han de recollir acumuladament les de tots els anys que formin part del

període de referència amb la informació al moment en què es realitzi el càlcul.

c) Si la diferència obtinguda de conformitat amb la lletra b) anterior és negativa, s'ha de calcular el percentatge que representi la diferència respecte al volum, en el període de referència, de les primes meritades per l'assegurança directa netes de reassegurança cedida, reduïdes, si s'escau, en els seus corresponents recàrrecs de seguretat, corregides per la variació de la provisió de primes no consumides i per la provisió per a primes pendents de cobrament constituïda al tancament de l'últim exercici per raó de les primes meritades en l'esmentat període de referència.

d) La quantia per la qual s'ha de dotar aquesta provisió és igual al valor absolut resultant del producte dels factors següents:

1r El percentatge obtingut d'acord amb l'apartat c) anterior.

2n La provisió per a primes no consumides de l'assegurança directa, netes de la mateixa provisió corresponent a la reassegurança cedida corresponent a l'exercici de càlcul.

Si el percentatge resultant dels càlculs anteriors no és adequat, tenint en compte evolucions recents i significatives de la sinistralitat o de la tarifació o altres circumstàncies especials que concorrin en el producte de què es tracti, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot modificar aquest percentatge a petició d'aquella o d'ofici mitjançant resolució motivada.

3r La provisió de riscos en curs per operacions de reassegurança acceptada s'ha de dotar de conformitat amb el que disposen els apartats precedents. No obstant això, quan les entitats no disposin de la informació sobre l'any d'ocurrència del sinistre, es pot realitzar el càlcul atenent la data comunicada per l'entitat cedent. En cas que no es disposi de la informació necessària, la provisió es quantifica en el 3 per 100 de la xifra de la provisió per a primes no consumides de la reassegurança acceptada menys la de la reassegurança retrocedida.

4t Quan durant dos exercicis consecutius sigui necessari dotar la provisió regulada en aquest article, l'entitat ha de presentar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions un informe actuarial sobre la revisió necessària de les bases tècniques per assolir la suficiència de la prima en què almenys s'identifiquin les causes que han provocat la insuficiència, les mesures adoptades per l'entitat i el termini estimat en què tindran efecte.»

Dos. L'article 33 passa a tenir la redacció següent:

«Article 33. *Tipus d'interès aplicable per al càlcul de la provisió d'assegurances de vida.*

1. El tipus d'interès aplicable per al càlcul de la provisió d'assegurances de vida no pot ser superior als límits següents:

a) En les assegurances expressades en euros es pot optar entre:

1r El 60 per 100 dels tipus d'interès mitjans de l'últim trimestre de l'exercici anterior a l'exercici en què resultin aplicables dels emprèstits materialitzats en bons i obligacions de l'Estat. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de publicar anualment el tipus d'interès resultant de l'aplicació del criteri anterior.

2n El tipus d'interès publicat per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions per al càlcul de la provisió d'assegurances de vida referent a l'exercici que correspongui a la data d'efecte de la pòlissa, sempre que la durada financera estimada al tipus d'interès de mercat dels cobraments específicament assignats als contractes sigui superior o igual a la durada financera dels pagaments derivats d'aquests atenant els seus fluxos probabilitzats i estimada al tipus d'interès de mercat. Si no es compleix aquesta condició, el tipus d'interès màxim aplicable a la provisió d'assegurances de vida individual corresponent al període que excedeix la durada financera dels actius és el que preveu el paràgraf 1r anterior.

Per a la determinació de la durada financera dels cobraments a què es refereix el paràgraf anterior, es consideren únicament els fluxos dels actius específicament assignats que disposin de venciment cert i quantia fixa, o venciment cert i quantia determinable si el seu import es referencia a variables financeres, així com, en cas d'assegurances a prima periòdica, els fluxos de cobrament probabilitzats per primes futures. El valor de mercat dels actius no considerats en el càlcul de la durada financera que hagin estat assignats específicament als compromisos la provisió d'assegurances de vida dels quals es calculi de conformitat amb el que disposa aquest apartat no pot excedir més d'un 20 per cent del valor de mercat de la totalitat dels actius assignats. Les referències fetes al valor de mercat dels actius s'entenen comprensives d'aquest valor tal com queda definit al Pla de comptabilitat de les entitats asseguradores.

b) En les assegurances expressades en moneda diferent de l'euro es pot optar entre:

1r El 60 per 100 dels tipus d'interès mitjans de l'últim trimestre de l'exercici anterior a l'exercici en què resulti d'aplicació dels emprèstits materialitzats en bons i obligacions del respectiu Estat.

2n El tipus d'interès corresponent a l'exercici de data d'efecte de la pòlissa que resulti de l'aplicació del paràgraf 1r anterior sempre que es compleixi la condició prevista a l'apartat a.2n anterior.

c) En les assegurances en què el tipus d'interès garantit hagi estat fixat per a un període no superior a un any, al tipus d'interès garantit en cada període.

Si la rendibilitat real obtinguda en un exercici de les inversions específicament assignades als compromisos assumits en virtut d'operacions d'assegurances de vida a què es refereixen els apartats a), b) i c) anteriors, excloses les específicament assignades a les operacions a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article, és inferior al tipus d'interès tècnic mitjà utilitzat en operacions sense aquesta assignació específica, la provisió d'assegurances de vida corresponent es calcula aplicant un tipus d'interès igual a la rendibilitat realment obtinguda. Això no és aplicable quan l'entitat hagi acreditat prèviament davant la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions que el rendiment que s'ha d'obtenir en l'exercici en curs i successius és suficient per garantir els compromisos de pagaments assumits.

El càlcul del paràgraf anterior s'ha de fer separadament per a les pòlisses incloses als paràgrafs a.1r, a.2n, b.1r, b.2n i c d'aquest apartat. Així mateix s'ha de fer de manera separada per a les pòlisses incloses a la disposició transitòria segona d'aquest Reglament.

2. No obstant això, sempre que es reculli a la base tècnica, les entitats que hagin assignat inversions a determinades operacions d'assegurança,

sempre que aquelles siguin adequades a aquestes, poden determinar la provisió d'assegurances de vida per aplicació d'un tipus d'interès determinat en funció de la taxa interna de rendibilitat de les esmentades inversions, mentre es compleixin els marges i els requisits que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda i es verifiqui la bondat de la situació amb la periodicitat que la norma de desplegament d'aquest Reglament estableixi. De tot això i, si s'escau, dels canvis que es produeixin en l'assignació inicial, n'ha de quedar constància al registre d'inversions.

En particular, l'adequació de les inversions ha de ser objecte de desplegament pel ministre d'Economia i Hisenda atenent, segons els casos:

a) Que hi hagi coincidència suficient, en temps i quantia, dels fluxos de cobrament per atendre el compliment de les obligacions derivades d'una pòlissa o un grup homogeni de pòlisses, d'acord amb l'escenari previst.

b) Que les relacions entre els valors actuals de les inversions i de les obligacions derivades de les operacions a les quals aquelles estan assignades, així com els riscos inherents a l'operació financera, inclòs el de rescat i la seva cobertura, estiguin dins els marges establerts a aquest efecte.

3. En assegurances amb participació en beneficis i en aquelles en què la provisió d'assegurances de vida s'hagi determinat d'acord amb el que estableix el paràgraf b) de l'apartat 2 anterior, aquesta provisió no es pot calcular a un tipus d'interès superior a l'utilitzat per al càlcul de la prima.

4. Si s'incomplixen els requisits que permeten l'aplicació del que disposa l'apartat 2 anterior, l'interès tècnic que s'ha d'utilitzar en el càlcul de la provisió d'assegurances de vida és el que estableix l'apartat 1 d'aquest article.»

Tres. Es modifica l'article 35 en els termes següents:

«Article 35. *Despeses d'administració.*

1. La provisió d'assegurances de vida es calcula tenint en compte els recàrrecs de gestió previstos a les bases tècniques.

2. Si, incomplint les previsions de la base tècnica, durant dos exercicis consecutius els recàrrecs per a despeses d'administració són insuficients per atendre les despeses reals d'administració definides de conformitat amb el Pla de comptabilitat de les entitats asseguradores, la provisió d'assegurances de vida s'ha de calcular tenint en compte la nova circumstància.

3. No és aplicable el que preveu el número anterior quan l'excés de despeses sigui degut a circumstàncies excepcionals i que previsiblement no s'hagin de seguir produint en el futur i així s'acrediti davant la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.»

Quatre. L'article 36 passa a tenir la redacció següent:

«Article 36. *Rescats.*

1. L'import de les provisions d'assegurances de vida per a cada contracte ha de ser en tot moment, i com a mínim, igual al valor de rescat garantit.

2. Perquè la provisió d'assegurances de vida es pugui calcular de conformitat amb el que preveu l'article 33.2 és necessari que el valor de rescat, si n'hi ha, no superi el valor de mercat dels actius assignats. En tot cas, al valor de rescat d'aquestes operacions li és aplicable, com a import màxim, el que preveu l'apartat següent. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot establir altres

formes de limitar el risc de mercat associat a l'evolució del valor de mercat dels actius que determinen el valor de rescat en pòlisses la provisió d'assegurances de vida dels quals es calculi de conformitat amb l'article 33.2.

3. En els contractes en què el valor de rescat s'hagi establert en funció de la provisió d'assegurances de vida corresponent a aquests, s'entén que l'import d'aquesta és, a aquests efectes, el resultant d'aplicar les bases tècniques utilitzades per al càlcul de la prima.»

Cinc. L'article 39 queda redactat de la manera següent:

«Article 39. *Provisió de prestacions.*

1. La provisió de prestacions ha de representar l'import total de les obligacions pendents de l'assegurador derivades dels sinistres que s'hagin produït amb anterioritat a la data de tancament de l'exercici i ha de ser igual a la diferència entre el seu cost total estimat o cert i el conjunt dels imports ja pagats per raó d'aquests sinistres.

El cost inclou les despeses tant externes com internes de gestió i tramitació dels expedients, sigui quin sigui el seu origen, produïts i per produir fins a la total liquidació i pagament del sinistre. Els recobraments o les quantitats a recuperar per l'exercici de les accions que corresponguin a l'assegurador davant les persones responsables del sinistre no es poden deduir de l'import de la provisió. No obstant això, quan la provisió per a prestacions es calculi utilitzant mètodes estadístics de conformitat amb el que preveu l'article 43, els pagaments es poden computar nets de recobraments.

La provisió ha de tenir en compte tots els factors i les circumstàncies que influeixen en el seu cost final i ha de ser suficient en tot moment per fer front a les obligacions pendents en les dates en què s'hagin de fer els pagaments.

2. Per determinar l'import de la provisió, els sinistres es classifiquen per anys d'ocurrència, i el seu càlcul s'ha de fer, almenys, per rams d'assegurança.

3. Cada sinistre ha de ser objecte d'una valoració individual amb independència que, a més a més, l'entitat pugui utilitzar mètodes estadístics per al càlcul de la provisió de prestacions d'acord amb el que disposa l'article 43 d'aquest Reglament. No obstant això, tractant-se dels rams 2, 17, 18 o 19 dels establerts a l'apartat 1.a) de l'article 6 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, quan l'entitat opti per utilitzar mètodes estadístics de càlcul global de la provisió per a prestacions, amb els requisits de l'article 43 d'aquest Reglament, no és necessària la valoració individual de cada sinistre. Així mateix, no és necessària la valoració individual de cada sinistre en el cas previst a l'apartat 4 d'aquest article.

4. En els rams assenyalats a l'apartat 3 anterior en què l'entitat asseguradora garanteixi la prestació d'una assistència mitjançant la formalització d'un contracte de reassegurança de prestació de serveis pel qual se cedeix tant el risc com el cost de la sinistralitat al reassegurador, es pot calcular una única provisió de prestacions de caràcter global tant per a l'assegurança directa i, si s'escau, la reassegurança acceptada d'una banda, com per a la reassegurança cedida d'altra banda, per la part el risc i la sinistralitat de la qual se cedeixi.

Per a aquests mateixos rams, el càlcul de la provisió per a prestacions globals d'assegurança directa

i, si s'escau, reassegurança acceptada, en els casos en què no es tingui informació suficient, es pot basar o bé en la informació subministrada pel reassegurador, o bé en costos mitjans sectorials o bé en mètodes propis de l'entitat asseguradora.

5. Llevat del que assenyala el número anterior, quan la informació sobre els sinistres no permeti una estimació adequada de l'import de la provisió, aquesta s'ha de dotar, com a mínim, i sense perjudici de correccions posteriors, per la diferència entre les primes de risc meritades en l'exercici, en la part imputable a aquest, i els pagaments per sinistres que hagin tingut lloc en l'exercici.

6. La provisió de prestacions està integrada per la provisió de prestacions pendents de liquidació o pagament, la provisió de sinistres pendents de declaració i la provisió de despeses internes de liquidació de sinistres.

Per a les operacions de reassegurança acceptada, es pot calcular una única provisió de prestacions de caràcter global.»

Sis. L'article 40 queda redactat de la manera següent:

«Article 40. *Provisió de prestacions pendents de liquidació o pagament.*

1. Inclou l'import de tots els sinistres que hagin tingut lloc i hagin estat declarats abans del tancament de l'exercici. En formen part les despeses de caràcter extern inherents a la liquidació de sinistres i, si s'escau, els interessos de demora i les penalitzacions legalment establertes en què hagi incorregut l'entitat.

2. Quan la indemnització s'hagi de pagar en forma de renda, la provisió que s'ha de constituir es de calcular de conformitat amb les normes establertes en aquest Reglament per a la provisió d'assegurances de vida.

La provisió ha d'incloure les participacions en beneficis i extorns que s'hagin assignat a prenedors, assegurats o beneficiaris i que estiguin pendents de pagament.»

Set. L'article 41 passa a tenir la redacció següent:

«Article 41. *Provisió de sinistres pendents de declaració.*

1. La provisió de sinistres pendents de declaració ha de recollir l'import estimat dels sinistres que hagin tingut lloc abans del tancament de l'exercici i no s'hagin declarat en aquesta data.

2. Únicament en cas que l'entitat no disposi de mètodes estadístics per al càlcul de la provisió d'acord amb el que disposa l'article 43 o els disponibles no siguin adequats, l'ha de determinar multiplicant el nombre de sinistres pendents de declaració pel seu cost mitjà, estimats tots dos de la manera següent:

a) El nombre de sinistres pendents de declaració N es calcula mitjançant la igualtat:

$$N_t = [(N_{t-1} + N_{t-2} + N_{t-3}) / (P_{t-1} + P_{t-2} + P_{t-3})] \times P_t$$

en què t és l'exercici que es tanca, t-1, t-2 i t-3 els tres exercicis immediatament anteriors i P les primes meritades.

b) El cost mitjà C dels sinistres pendents de declaració es determina mitjançant la igualtat:

$$C_t = [(C_{t-1} + C_{t-2} + C_{t-3}) / (Q_{t-1} + Q_{t-2} + Q_{t-3})] \times Q_t$$

en què t, t-1, t-2 i t-3 tenen el mateix sentit que al paràgraf a) anterior, i on Q és el cost mitjà dels sinistres declarats.

El càlcul dels costos mitjans es determina considerant que l'import dels sinistres inclou tots els conceptes esmentats a l'apartat 1 de l'article anterior.

c) Les dades relatives al nombre i el cost mitjà dels sinistres pendents de declaració d'exercicis anteriors són les conegudes per l'entitat en la data de càlcul de la provisió.

d) Quan de l'aplicació del procediment descrit en els paràgrafs anteriors per a la determinació de la provisió de prestacions pendents de declaració en resulti una insuficiència, deduïda de comparar, en l'exercici següent, la provisió constituïda a l'inici amb els pagaments dels sinistres declarats durant aquest, corresponents a exercicis anteriors, més l'import de la provisió de prestacions pendents de liquidació o pagament al tancament de l'exercici corresponent a aquests sinistres, s'ha de calcular el percentatge que la insuficiència representi respecte a la provisió constituïda a l'inici, i s'ha d'incrementar en l'esmentat percentatge la provisió a constituir segons el procediment abans indicat.

3. Quan l'entitat manqui de l'experiència necessària, ha de dotar aquesta provisió aplicant un percentatge del 5 per 100 a la provisió de prestacions pendents de liquidació o pagament de l'assegurança directa. El percentatge s'eleva al 10 per 100 per a la coassegurança i la reassegurança acceptada.

4. La determinació d'aquesta provisió mitjançant mètodes estadístics diferents del que estableix l'apartat 2 d'aquest article exigeix el compliment dels requisits regulats a l'article 43, llevat del que estableix l'apartat 2.»

Vuit. L'article 42 passa a tenir la redacció següent:

«Article 42. *Provisió de despeses internes de liquidació de sinistres.*

Aquesta provisió s'ha de dotar per un import suficient per afrontar les despeses internes de l'entitat, necessàries per a la finalització total dels sinistres que s'han d'incloure a la provisió de prestacions tant de l'assegurança directa com de la reassegurança acceptada.

Únicament en cas que l'entitat no disposi d'un mètode propi per al càlcul d'aquesta provisió, s'ha de determinar en funció de la relació existent entre les despeses internes imputables a les prestacions, resultants de la reclassificació de despeses per destí establerta en el Pla de comptabilitat de les entitats asseguradores i l'import de les prestacions pagades en l'exercici que es tanca corregit per la variació de la provisió per a prestacions pendents de liquidació o pagament i de sinistres pendents de declaració. El percentatge resultant s'ha de multiplicar, com a mínim, pel 50 per 100 de l'import de la provisió per a prestacions pendents de liquidació o pagament, més el 100 per 100 de l'import de la provisió de sinistres pendents de declaració.»

Nou. L'article 43 passa a tenir la redacció següent:

«Article 43. *Mètodes estadístics de càlcul de la provisió de prestacions.*

1. Les entitats asseguradores poden utilitzar mètodes estadístics per calcular la provisió de prestacions que incloguin tant els sinistres pendents de liquidació o pagament com els sinistres pendents de declaració, cas en què no és necessari fer el desglossament de la provisió entre els dos components. Així mateix, es poden utilitzar mètodes estadístics únicament per al càlcul de la provisió de sinistres pendents de declaració. Els mètodes estadístics que

s'han d'utilitzar i les hipòtesis previstes per a aquests, així com les modificacions dels mètodes o hipòtesis utilitzats, acompanyats d'una justificació detallada dels contrastos de la seva bondat i del període d'obtenció d'informació, han de rebre autorització de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, la qual s'entén concedida si en el termini de tres mesos des de la sol·licitud per part de l'entitat no s'ha dictat resolució expressa. Quan l'entitat deixi d'utilitzar aquests mètodes estadístics ho ha de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

2. L'estimació de l'import final de la provisió s'ha de fer prenent en consideració els resultats de, com a mínim, dos mètodes pertanyents a grups de mètodes estadístics diferents. Es consideren pertanyents al mateix grup els mètodes que es basin en les mateixes hipòtesis o que obtinguin els seus resultats a partir de les mateixes magnituds o variables.

3. La determinació de la provisió de prestacions utilitzant mètodes estadístics requereix:

a) Que l'entitat tingui un volum de sinistres suficient per permetre la inferència estadística i que disposi d'informació històrica relativa a aquests, almenys d'un nombre d'exercicis suficient per valorar la provisió segons la vida mitjana dels sinistres i les característiques concretes de cada ram, i que comprengui les magnituds rellevants per al càlcul.

b) Que les dades a utilitzar siguin homogènies i procedeixin d'estadístiques fiables.

S'exclouen de la base de dades utilitzada per al càlcul estadístic els sinistres o grups de sinistres que presentin característiques, o en què concorrin circumstàncies, que en justifiquin estadísticament l'exclusió. Aquests sinistres han de ser valorats i provisionats de manera individual.

c) L'entitat ha de fer, com a mínim anualment, un contrast de la bondat dels càlculs realitzats.

4. El ministre d'Economia i Hisenda pot establir que, en determinats rams o riscos, la provisió de prestacions es calculi per mètodes estadístics en el seu conjunt o en alguna de les seves parts.

En aquest cas, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de donar publicitat als mètodes estadístics que són obligatoris en absència d'altres proposats per l'entitat.

L'entitat pot sol·licitar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la no-aplicació de mètodes estadístics quan pugui acreditar que el mètode utilitzat d'estimació sinistre a sinistre ha conduït a resultats suficients durant els últims set exercicis.

5. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot obligar, mitjançant resolució motivada, que l'import de la provisió es determini per altres mètodes estadístics si considera que l'import estimat per l'entitat, utilitzant un mètode de valoració individual o un mètode estadístic, és insuficient i pot comprometre la seva solvència.»

Deu. L'article 44 passa a tenir la redacció següent:

«Article 44. *Provisió de sinistres pendents de declaració en riscos de manifestació diferida.*

En els riscos de responsabilitat civil derivada de l'exercici d'una activitat professional o empresarial; de la producció, comercialització i venda de productes o serveis; de l'actuació de les administracions públiques; dels danys produïts al medi ambient; de l'actuació d'administradors, directores i alts càrrecs i

decennal de la construcció, en què es doni una manifestació dels sinistres amb posterioritat al terme del període de cobertura, i en qualssevol altres riscos en què, així mateix, es produeixi l'ajornament esmentat, la provisió de sinistres pendents de declaració s'ha de constituir per un import igual a la fracció de la prima de risc que, d'acord amb l'experiència de l'entitat o la general del mercat, si és més fiable, es correspongui en cada moment amb el percentatge de la sinistralitat que es consideri pendent de manifestació o de declaració, llevat que l'import estimat segons el que estableix l'article 41 precedent sigui superior.»

Onze. L'article 50 passa a tenir la redacció següent:

«Article 50. *Béns i drets aptes per a la inversió de les provisions tècniques.*

Tenen la consideració de béns i drets aptes per a la cobertura de les provisions tècniques els següents:

1.a) Valors i drets negociables de renda fixa o variable de qualsevol tipus, inclosos els que puguin donar dret a la seva subscripció o adquisició, quan havent estat admesos a negociació en mercats regulats en l'àmbit de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), siguin susceptibles de tràfic generalitzat i impersonal en un mercat financer.

En tot cas, s'entén que aquests valors o drets són susceptibles de tràfic generalitzat i impersonal en un mercat financer, quan es compleixi algun dels requisits següents:

1r Quan es tracti de valors i drets de renda variable que es negociïn electrònicament o que formin part de l'índex representatiu del mercat en què es negociïn.

2n Quan es tracti de béns i drets de renda fixa respecte dels quals sigui possible obtenir cotització en alguna de les tres últimes sessions del mercat prèvies a la data d'elaboració dels estats comptables.

3r Quan es tracti de béns i drets de renda fixa respecte dels quals almenys un agent financer actuant per compte propi ofereixi públicament preus amb fins de negociació i tancament d'operacions que s'ajustin a les condicions vigents al mercat en cada moment. Els agents financers han de complir els requisits que a aquests efectes disposi el Ministeri d'Economia i Hisenda.

En el cas de valors i drets negociables cedits temporalment amb pacte de recompra no opcional, es computa com a actiu apte durant aquest període el finançament rebut.

Els valors negociables de renda fixa o variable de nova emissió han de ser provisionalment aptes per a la cobertura de provisions tècniques des del moment de la seva emissió, en cas que les entitats emissores tinguin valors de la mateixa classe emesos amb anterioritat i siguin aptes per a la cobertura de provisions tècniques.

Llevat de resolució en contra de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, l'aptitud provisional a què es refereix el paràgraf anterior cessa si en el termini d'un any des de la seva emissió no s'arriben a complir els requisits requerits.

En cas de suspensió de negociació, aquesta s'ha de reprendre en el termini d'un mes per mantenir l'aptitud per a la cobertura dels actius esmentats.

Als efectes d'aquest article, es consideren mercats regulats els establerts dins l'àmbit de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), que compleixin les condicions exigides per la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril, relativa als mercats d'instruments financers, i aquells altres que, si s'escau, determinin les autoritats espanyoles de control financer, pel fet d'entendre que les seves condicions de funcionament són equivalents a les fixades a l'esmentada normativa comunitària.

En cap cas s'admeten valors i drets emesos per la mateixa entitat asseguradora.

b) Actius financers estructurats. S'entén per actius financers estructurats els compostos per combinació de dos o més actius, instruments derivats o combinació de tots dos que s'instrumentin a través d'un únic negoci jurídic, en els termes i les condicions que estableixi el Ministeri d'Economia i Hisenda.

Els actius financers estructurats, tal com queden delimitats en aquest Reglament i en les seves normes de desplegament, en cap cas poden ser considerats aptes per a la inversió de les provisions tècniques en aplicació de qualssevol altres apartats del present article.

2. Els valors i drets negociables diferents dels previstos a l'apartat 1.a), quan siguin emesos o avalats per organismes internacionals als quals pertanyi un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu.

3. Valors de renda fixa diferents dels recollits als apartats 1.a) i 2, sempre que:

a) s'hagi prestat garantia real o aval incondicional i solidari sobre els referits valors per part d'una entitat de crèdit o assegurança per part d'una entitat asseguradora autoritzada per operar per mitjà d'establiment en algun Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu o hagin estat emesos per alguna d'aquestes entitats,

b) quan les accions de la societat emissora es negociïn en un mercat regulat, o;

c) quan comptin amb una garantia real o aval incondicional atorgat per una entitat les accions de la qual es negociïn en un mercat regulat.

4. Finançaments concedits a l'Estat, comunitats autònomes, corporacions locals, societats estatals o a entitats públiques de l'Espai Econòmic Europeu, s'instrumentin o no en valors negociables, tant si es tracta de finançaments concedits per l'entitat asseguradora o de crèdits adquirits per aquesta amb posterioritat a la concessió del referit finançament, sempre que ofereixin garanties respecte a la seva seguretat, o bé per la qualitat del prestatari o bé per les garanties aportades.

5. Els instruments financers que es detallen a continuació.

a) Les següents accions i participacions:

1r D'institucions d'inversió col·lectiva establertes a l'Espai Econòmic Europeu i sotmeses a coordinació de conformitat amb la Directiva 85/611/CEE, per la qual es coordinen les disposicions legals, reglamentàries i administratives sobre determinats organismes d'inversió col·lectiva en valors mobiliaris (OICVM).

2n D'institucions d'inversió col·lectiva de caràcter financer que, tot i no estar incloses a l'apartat anterior, estiguin regulades a la Llei 35/2003, d'institucions d'inversió col·lectiva, i altres disposicions de desplegament.

3r D'entitats de capital de risc regulades a la legislació espanyola reguladora de les entitats de capital de risc i les seves disposicions de desplegament.

4t D'entitats de capital de risc diferents de les previstes a l'apartat anterior sempre que compleixin les condicions següents:

1a Que tinguin per objecte social exclusiu la realització d'activitats d'entitats de capital de risc, tal com són definides a la legislació espanyola reguladora de les entitats de capital de risc i les seves disposicions de desplegament.

2a Que les accions o participacions hagin estat emeses per entitats amb seu social en algun país membre de l'Organització per a la Cooperació i Desenvolupament Econòmic (OCDE) en què no es doni el caràcter de paradís fiscal.

3a Que no hi hagi limitació a la lliure transmissió dels valors o participacions representatives de les esmentades institucions. No tenen la consideració de limitacions a la lliure transmissió les clàusules o els pactes expressos que estableixin un dret d'adquisició preferent, sense cap limitació respecte al preu que les parts puguin convenir, a favor de la mateixa entitat de capital de risc o dels seus propis accionistes o partícips, o que exigeixin una autorització prèvia de la transmissió per part de la gestora o del consell d'administració de l'entitat de capital de risc, sempre que en els documents de subscripció o adquisició o fullet informatiu corresponent s'esmentin les causes objectives de denegació i aquestes causes versin exclusivament sobre les condicions que han de reunir els potencials adquirentes de la participació a l'entitat de capital de risc.

4a Que l'entitat emissora estigui subjecta a auditoria de comptes anual, externa i independent, comptant en el moment de la inversió amb l'opinió favorable respecte a l'últim exercici complet conclòs. Quan l'entitat de capital de risc en què es pretengui invertir sigui de nova constitució, l'entitat gestora d'aquesta ho ha de ser, almenys, d'una altra entitat de capital de risc ja existent que compleixi el requisit anterior d'auditoria anual, externa i independent amb opinió favorable respecte a l'últim exercici complet conclòs.

5è D'institucions d'inversió col·lectiva immobiliaria establertes a l'Espai Econòmic Europeu, sempre que estiguin subjectes a autorització i supervisió d'una autoritat de control de qualsevol Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu.

b) Instruments derivats, en els termes i amb els requisits previstos en aquest Reglament i en la seva normativa de desplegament.

6. Actius i drets del mercat hipotecari, incloses les titulitzacions hipotecàries, emesos per societats establertes a l'Espai Econòmic Europeu i negociats en mercats regulats en l'àmbit de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE). Per al cas de valors de nova emissió s'aplica la mateixa norma d'aptitud transitòria esmentada a l'apartat 1.a).

7. Lletres de canvi i pagarés, quan estiguin lliurats, acceptats, endossats sense clàusula de no-responsabilitat o avalats per entitats de crèdit autoritzades per operar per mitjà d'establiment en algun Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu. També es poden garantir els esmentats actius mitjançant assegurança prestada per entitats asseguradores autoritzades per operar per mitjà d'establiment en l'àmbit territorial esmentat.

8. Accions d'entitats de crèdit, empreses de serveis d'inversió i entitats asseguradores i reasseguradores en la mesura que estiguin subjectes a autorització i supervisió d'una autoritat de control de qualsevol Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu.

9. Accions nominatives i participacions de societats l'activitat exclusiva de les quals consisteixi en la gestió d'actius per compte d'entitats asseguradores i fons de pensions, quan almenys el 90 per 100 del capital pertanyi a una o diverses entitats asseguradores o fons de pensions.

10. Béns immobles i drets reals immobiliaris. Els béns immobles han de reunir els requisits següents:

a) S'ha de tractar de sòl rústic o sòl que de conformitat amb la legislació urbanística espanyola es defineixi com a urbà o urbanitzable, edificis acabats, o pisos o locals que, formant part d'aquells, constitueixin finques registrals independents.

b) Estar situats en el territori d'un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu.

c) Estar inscrits en el Registre de la propietat a nom de l'entitat asseguradora.

d) Haver estat taxats per una entitat taxadora autoritzada per a la valoració de béns en el mercat hipotecari, d'acord amb les normes específiques per a la valoració d'immobles aptes per a la cobertura de provisions tècniques de les entitats asseguradores aprovades pel ministre d'Economia i Hisenda.

e) En el cas de quotes o participacions proindivís, han d'estar registralsment identificades i ser lliurement transmissibles. Quan es tracti de places d'aparcament d'automòbils, han de ser annexes a la propietat principal o, si no ho són, han d'estar registralsment identificades i ser lliurement transmissibles.

f) Si es tracta d'immobles hipotecats i el gravamen afecta diversos béns, s'ha d'individualitzar la responsabilitat de cadascun.

g) Estar assegurats contra el risc d'incendi i altres danys al continent, per una entitat diferent del titular de l'immoble i per un import no inferior al valor de construcció fixat a l'última taxació que s'hagi realitzat. Quan es produeixi la revisió d'una taxació anterior, o la taxació d'un immoble que sigui provisionalment apte i es doni una situació d'infraassegurança, no es pot considerar el nou valor fins que se solucioni aquesta situació.

No obstant el que disposen els paràgrafs a), c) i d) anteriors, es poden afectar provisionalment els edificis en construcció o en rehabilitació, sempre que l'entitat asseguradora assumeixi formalment el compromís de finalitzar la construcció o la rehabilitació en el termini de cinc anys, així com els immobles que estiguin en tràmit d'inscripció en el Registre de la propietat o pendents de taxació durant un termini màxim d'un any.

Quan es tracti d'immobles situats fora d'Espanya s'han d'aplicar de manera anàloga i tenint en compte la legislació pròpia de cada Estat els criteris assenyalats anteriorment.

Els drets reals immobiliaris aptes són aquells que s'hagin constituït sobre béns immobles que reuneixin els requisits referits als paràgrafs precedents, llevat del de titularitat, i que estiguin inscrits a nom seu en el Registre de la propietat.

En el cas d'immobles o drets reals immobiliaris pendents d'inscripció, ha d'haver-hi una assegurança de caució concertada amb una entitat asseguradora diferent de la titular de l'immoble, o un aval bancari per un import no inferior al valor d'afecció provisional.

11. Crèdits hipotecaris, sempre que es tracti de primera hipoteca i estigui constituïda sobre immobles que compleixin els requisits establerts a l'apartat anterior. S'han de complir, a més, tots els requisits que siguin exigibles per la regulació hipotecària.

12. Crèdits pignoratius, sempre que l'objecte de la garantia sigui, al seu torn, apte per a la cobertura de provisions tècniques.

13. Crèdits o quotes-parts d'aquests concedits a societats domiciliades en algun Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu les accions de les quals estiguin admeses a negociació en un mercat regulat en l'àmbit de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE).

14.a) Crèdits garantits per una entitat de crèdit o asseguradora, o concedits a aquestes, sempre que en els dos casos estiguin autoritzades per operar per mitjà d'un establiment en algun Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu.

b) Els saldos que mantinguin les entitats asseguradores per les permutes de fluxos certs o preterminats realitzades amb entitats financeres i amb els requisits exigits en aquest Reglament i en la seva normativa de desplegament.

15. Crèdits davant dels reasseguradors per la seva participació en la provisió de prestacions, en la part en què no s'hagin rebut dipòsits per raó d'aquestes. En cas que l'entitat deutora tingui la seu social fora de l'àmbit territorial de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), es computen quan l'entitat acreditada que aquella ha estat qualificada com a solvent per part d'una agència de qualificació de prestigi reconegut.

16. Dipòsits en empreses cedents per raó d'operacions de reassegurança acceptada.

17. Crèdits contra la Hisenda Pública per liquidacions de l'impost sobre societats i per retencions a compte del mateix impost corresponents a rendiments d'inversions afectes a la cobertura de provisions tècniques i per altres tributs degudament liquidats, nets de les obligacions meritades de l'entitat amb la mateixa Hisenda Pública.

18. Crèdits per interessos, rendes i dividendes meritats i no vençuts, així com els que estant vençuts i pendents de cobrament no estiguin afectats per probable incobriment, sempre que en tots els casos procedeixin d'actius aptes. L'import d'aquests crèdits s'acumula al valor dels esmentats actius als efectes d'aplicació de les normes sobre cobertura de provisions tècniques.

19. Recobraments de sinistres en els rams de crèdit i caució en les condicions que, si s'escau, estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.

20. Efectiu en caixa, bitllets de banc o moneda metàl·lica que es negociïn en mercats de divises de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE).

21. Dipòsits en entitats de crèdit autoritzades per operar per mitjà d'establiment en algun Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu.

22. Xecs de comptes corrents no perjudicats, emesos o garantits per entitats de crèdit autoritza-

des per operar per mitjà d'establiment en algun Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu.

23. Altres actius no esmentats anteriorment quan reuneixin les condicions que el ministre d'Economia i Hisenda estableixi per a la seva consideració com a aptes per a la cobertura de provisions tècniques.»

Dotze. L'article 52 passa a tenir la redacció següent:

«Article 52. *Valoració de les inversions de les provisions tècniques.*

1. Als efectes de la cobertura de provisions tècniques, els béns i drets en què es materialitzi la inversió de les provisions tècniques es valoren de conformitat amb els criteris següents i, si no, s'apliquen les normes de valoració del Pla de comptabilitat de les entitats asseguradores:

a) Valors i drets negociables: es valoren pel seu valor de mercat, tal com es defineix al Pla de comptabilitat de les entitats asseguradores, llevat que es tracti de valors assignats a operacions realitzades de conformitat amb el que preveu l'article 33.2, cas en què es valoren pel valor que figuri a comptabilitat.

Quan es tracta de valors o drets adquirits amb pagament ajornat, es computen nets dels desemboraments esmentats.

b) Accions i participacions de societats l'objecte social de les quals sigui la gestió d'actius per compte d'entitats asseguradores: es computen pel seu valor liquidatiu. Per determinar aquest valor, únicament s'han de tenir en compte els actius que, d'acord amb aquest Reglament, tinguin la condició d'aptes per a la cobertura de provisions tècniques, i es computen segons les normes de valoració i els límits de dispersió i diversificació establerts en aquest Reglament.

c) Crèdits hipotecaris o pignoratius: es computen per l'import del seu valor actual, amb el límit del valor de la garantia, utilitzant per a l'actualització la taxa d'interès del deute de l'Estat de durada més pròxima a la residual del crèdit.

d) Béns immobles i drets reals immobiliaris: els immobles es computen pel seu valor de taxació, i els drets reals d'usdefruit, ús i habitació pel seu valor financeroactuarial. En cas d'immobles o drets reals immobiliaris hipotecats o adquirits amb pagament ajornat, el valor apte per a cobertura és el resultat de deduir, respectivament, del valor esmentat amb anterioritat, l'import de la responsabilitat hipotecària pendent o el valor actual de la part ajornada del preu que estigui pendent de pagament i, si s'escau, el valor corresponent a la condició resolutòria que la garanteixi, les servituds, els gravàmens i, en general, drets reals limitatius del domini, tenint en compte, a més, la repercussió sobre el valor dels arrendaments que pesin sobre ells. S'ha d'utilitzar per a l'actualització la taxa d'interès del deute de l'Estat de durada financera més pròxima a la residual de la respectiva obligació.

Quan es tracti d'immobles en construcció o en rehabilitació, l'entitat pot incorporar a la valoració inicial l'import de les certificacions d'obres en la mesura que es vagin abonant i responguin a una efectiva realització d'aquestes. Els pendents d'inscripció o taxació es valoren, si s'escau, pel seu preu d'adquisició, amb les deduccions establertes en el paràgraf precedent.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot comprovar i revisar d'ofici, a través

dels seus serveis tècnics, els valors atribuïts als béns immobles i drets reals immobiliaris.

e) Els instruments financers derivats negociats o no en mercats regulats es valoren pel seu valor de mercat tal com queda definit en el Pla de comptabilitat de les entitats asseguradores.

Els instruments derivats negociats o no en mercats regulats que estiguin afectes a les operacions a què es refereix l'article 33.2, es valoren pel valor que figurin en comptabilitat.

f) Els actius financers estructurats es valoren pel seu valor de mercat, tal com es defineix en el Pla de comptabilitat de les entitats asseguradores, llevat que es tracti de valors assignats a operacions realitzades de conformitat amb el que preveu l'article 33.2, cas en què s'han de valorar pel valor que figuri en comptabilitat. El valor de mercat així definit per als actius financers estructurats no negociables, en cap cas pot excedir la suma del valor de mercat dels col·laterals ajustat, si s'escau, amb el saldo de la permuta de fluxos certs o predeterminats realitzada amb entitats financeres.

g) Els saldos que es generin amb la contrapart en les operacions de permutes de fluxos certs o predeterminats a què es refereix l'apartat 14.b) de l'article 50, es valoren pel seu valor de mercat, tal com es defineix en el Pla de comptabilitat de les entitats asseguradores, llevat que es tracti de valors assignats a operacions realitzades de conformitat amb el que preveu l'article 33.2, cas en què es valoren pel valor que figuri en comptabilitat.

2. De les esmentades valoracions s'han de deduir, en tot cas, totes les despeses i els tributs indirectes, previsiblement i de conformitat amb una valoració prudent del seu import, que es puguin originar en la transmissió o realització.

Així mateix, els actius representatius de les provisions tècniques s'avaluen nets dels deutes concrets per a la seva adquisició.»

Tretze. Es crea un article 52 bis amb la redacció següent:

«Article 52 bis. *Instruments derivats utilitzables per les entitats asseguradores.*

1. Les entitats asseguradores poden operar, en els termes previstos en aquest Reglament, amb instruments derivats amb alguna de les finalitats següents:

a) Assegurar una cobertura adequada dels riscos assumits en tota o part de la cartera d'instruments financers o dels instruments derivats titularitat de l'entitat o dels compromisos assumits en virtut d'operacions d'assegurança o reassegurança.

b) Com a inversió, contractats sense finalitat de cobertura.

2. El ministre d'Economia i Hisenda pot establir els requisits que siguin exigibles a qualssevol de les categories d'instruments derivats contractats per les entitats asseguradores.»

Catorze. Es crea un article 52 ter amb la següent redacció:

«Article 52 ter. *Instruments derivats contractats com a inversió.*

1. Els instruments derivats contractats com a inversió, o bé directament o formant part d'un producte estructurat, no poden exposar a l'entitat asseguradora a pèrdues potencials o reals que suposin que:

a) El patrimoni propi no compromès sigui inferior a la quantia mínima del marge de solvència.

b) El patrimoni net comptable, tal com queda definit a l'article 82 i una vegada descomptades les esmentades pèrdues, sigui inferior al capital social mínim exigible més les reserves indisponibles obligatòries.

c) El valor dels actius, tal com queda definit a l'article 52, afectes a la cobertura de les provisions tècniques i d'aquells altres que, no estant afectes a l'esmentada cobertura, reuneixin els requisits previstos als articles 50 i 51, sigui inferior a la quantia de les provisions tècniques que s'han de cobrir. A aquests efectes, no es computa com a disponible la part del valor de mercat dels actius que es correspongui amb plusvàlues no realitzades dels actius aptes que puguin correspondre en el futur a participacions en beneficis a favor dels prenedors.

2. Per pèrdues potencials s'entén la pèrdua màxima probable d'acord amb els models interns per estimar el valor en risc de l'entitat. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'establir els requisits, les hipòtesis i les condicions que han de complir els models interns per estimar el valor en risc.»

Quinze. Es crea un article 52 quater amb la redacció següent

«Article 52 quater. *Instrumentos derivats contractats amb finalitat de cobertura.*

1. Als efectes del que disposa l'article 52 bis, s'entén que els instruments derivats han estat contractats per assegurar una adequada cobertura dels riscos assumits en tota o part de la cartera d'actius o passius, sempre que es compleixin les condicions següents:

a) Que tot i haver-hi elements patrimonials o altres operacions que contribueixin a exposar l'entitat a un risc, aquelles operacions tinguin per objecte eliminar o reduir significativament aquest risc.

b) Que les operacions o els actius coberts i els seus instruments de cobertura siguin identificats explícitament des del naixement de la cobertura.

c) Que el subjacent del derivat de cobertura sigui el mateix que el corresponent al risc dels elements que s'estan cobrint.

En cas contrari, s'ha d'acreditar, dins els marges generalment acceptats per qualificar com a eficaç una operació de cobertura en la legislació comptable espanyola, que hi ha una relació estadística vàlida i verificable en els dos últims anys entre el subjacent del derivat de cobertura i de l'instrument cobert.»

Setze. L'article 53 passa a tenir la redacció següent:

«Article 53. *Límits de diversificació i dispersió.*

1. El valor màxim dels béns i drets que s'han de computar per a la cobertura de provisions tècniques no pot excedir els límits que s'estableixen per a cada categoria d'ells. En el cas que l'entitat operi simultàniament en el ram de vida i en rams diferents del de vida, els límits en qüestió s'han d'aplicar separatament amb referència a cada activitat.

2. Béns immobles, drets reals immobiliaris i accions i participacions en institucions d'inversió col·lectiva immobiliària.

La inversió en un sol immoble o en un dret real immobiliari es computa com a màxim fins al límit del 10 per 100 de les provisions tècniques a cobrir. Aquest límit també és aplicable quan es tracti d'immobles i drets reals immobiliaris suficientment pròxims i de naturalesa similar com perquè es puguin considerar una mateixa inversió.

L'import acumulat en aquesta categoria d'actius es computa com a màxim fins al 45 per 100 de les provisions tècniques a cobrir. No obstant això, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot autoritzar el còmput d'aquest tipus d'actius en un percentatge superior a l'assenyalat.

3. Caixa i xecs.—L'efectiu en caixa i els xecs al cobrament no perjudicats es computen com a màxim pel 3 per 100 de les provisions tècniques a cobrir.

4. Resta d'actius aptes.—Quan es tracti de valors o drets mobiliaris emesos per una mateixa empresa, o de crèdits concedits al mateix prestatari, o avalats o garantits pel mateix garant, l'import conjunt a computar no ha d'excedir el 5 per 100 de les provisions tècniques a cobrir. Aquest límit és del 10 per 100 si l'entitat asseguradora no inverteix més del 40 per 100 de les provisions tècniques a cobrir en títols o crèdits corresponents a emissors i a prestataris o garantits en què se superi el 5 per 100 esmentat. Les participacions en fons d'inversió cotitzats estan sotmeses als límits anteriors.

En el cas d'inversions de les assenyalades al paràgraf anterior en empreses del mateix grup, s'han d'acumular aquestes i, respectant els límits del 5 per 100 i del 10 per 100 per a cada una de les empreses, les esmentades inversions s'han de computar fins al 10 per 100 i 20 per 100, respectivament.

No estan sotmesos als límits previstos en els dos paràgrafs anteriors:

a) Els dipòsits en entitats de crèdit.

b) Els valors o drets mobiliaris, excloses les accions d'entitats de crèdit o asseguradores.

c) Els crèdits concedits a entitats de crèdit o asseguradores.

d) Els crèdits avalats o garantits per entitats de crèdit o asseguradores.

La inversió en dipòsits en entitats de crèdit i en valors o drets mobiliaris, excloses les accions, d'una sola entitat de crèdit o asseguradora, així com en crèdits concedits a aquesta o avalats o garantits per aquesta només està sotmesa a un límit conjunt del 40 per 100 de les provisions tècniques a cobrir. En el cas d'inversions de les esmentades anteriorment en empreses del mateix grup, i respectant el límit anterior per a cada entitat, aquestes s'han de computar fins al 60 per 100 de les provisions tècniques a cobrir.

La inversió en accions i participacions en institucions d'inversió col·lectiva de caràcter financer no sotmeses a coordinació de conformitat amb la Directiva 85/611/CEE, per la qual es coordinen les disposicions legals, reglamentàries i administratives sobre determinats organismes d'inversió col·lectiva en valors mobiliaris (OICVM), a què es refereix l'apartat 5.a.2n de l'article 50 d'aquest Reglament, diferents de les accions i participacions en institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure i de les institucions d'inversió col·lectiva d'institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure, i sempre que no els sigui aplicable algun altre límit de conformitat amb el que estableixen els paràgrafs anteriors,

estan sotmeses al límit conjunt del 40 per 100 de les provisions tècniques a cobrir.

La inversió en valors o drets mobiliaris que no estiguin admesos a negociació en mercats regulats en l'àmbit de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), juntament amb les accions i participacions en institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure o en institucions d'inversió col·lectiva d'institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure que preveu l'apartat 5.a.2n de l'article 50 i les accions i participacions en societats i fons de capital de risc a què es refereix l'apartat 5.a.3r de l'article 50, no es poden computar per un import superior al 10 per 100 del total de les provisions tècniques a cobrir.

No estan sotmesos al límit previst en el paràgraf anterior els valors o drets mobiliaris, diferents de les accions i participacions en institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure o en institucions d'inversió col·lectiva d'institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure, que estiguin admesos a negociació en mercats regulats en l'àmbit de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), encara que no siguin susceptibles de tràfic generalitzat i impersonal en un mercat financer.

El conjunt de les accions i participacions en una institució d'inversió col·lectiva d'inversió lliure o en una institució d'inversió col·lectiva d'institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure, a què es refereix l'apartat 5.a.2n de l'article 50 d'aquest Reglament, o d'accions i participacions en una societat o fons de capital de risc a què es refereix l'apartat 5.a.3r del mateix article 50, no es poden computar per un import superior al 5 per 100 del total de les provisions tècniques a cobrir.

Els crèdits inclosos a l'apartat 13 de l'article 50 que no estiguin garantits ni avalats es computen per un import màxim del 5 per 100 de les provisions tècniques a cobrir, sense que es pugui superar el límit de l'1 per 100 per a un sol deutor. No estan sotmesos a aquests límits els crèdits atorgats a entitats de crèdit o asseguradores, o avalats o garantits per totes dues.

5. Els instruments derivats estan sotmesos, en els termes previstos a l'apartat anterior, als límits de diversificació i dispersió pel risc de mercat associat a l'evolució del subjacent i pel risc de contrapart. No els és aplicable el límit relatiu als valors o drets mobiliaris que no es negociïn en mercat regulat, ni els límits pel risc de mercat associat a l'evolució del subjacent quan aquest consisteixi en tipus d'interès, tipus de canvi o en índexs de referència que compleixin com a mínim les condicions següents:

- a) Tenir una composició suficientment diversificada.
- b) Tenir una difusió pública adequada.
- c) Ser d'ús generalitzat en els mercats financers.

Els instruments derivats els subjacents dels quals siguin primeres matèries estan sotmesos pel risc de mercat als límits previstos en el primer paràgraf de l'apartat 4 anterior.

Per a l'aplicació dels límits de diversificació i dispersió associats al risc de mercat, els instruments derivats que tinguin la consideració d'instruments de cobertura s'han de considerar atenent la posició neta.

6. Els saldos de les permutes de fluxos certs o predeterminats a què es refereix l'apartat 14.b) de

l'article 50 estan sotmesos als límits de diversificació i dispersió previstos a l'apartat 4 d'aquest article per als dipòsits en entitats de crèdit.

7. No estan sotmesos als límits anteriors:

a) Les accions i participacions en institucions d'inversió col·lectiva establertes a l'Espai Econòmic Europeu i sotmeses a coordinació de conformitat amb la Directiva 85/611/CEE, per la qual es coordinen les disposicions legals, reglamentàries i administratives sobre determinats organismes d'inversió col·lectiva en valors mobiliaris (OICVM).

b) Els dipòsits en empreses cedents per raó d'operacions de reassegurança acceptada.

c) Els crèdits corresponents a la participació dels reasseguradors en la provisió de prestacions.

d) Els crèdits contra la hisenda pública a què es refereix l'apartat 17 de l'article 50.

e) Els actius financers emesos o avalats per organitzacions internacionals a les quals pertanyin estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, ni en aquest mateix àmbit els emesos per estats, comunitats autònomes i corporacions locals o entitats públiques que en depenguin.

f) Els instruments derivats adquirits en mercats regulats de l'àmbit de l'OCDE que compleixin les condicions exigides per la Directiva 2004/39 CEE, de 21 d'abril, del Parlament Europeu i del Consell, relativa als mercats d'instruments financers, sempre que es garanteixi la liquiditat de les posicions, pel risc de contrapart.

g) Les posicions venedores en opcions no negociades en mercats regulats de derivats no estan sotmeses als límits anteriors pel risc de contrapart.

8. En el cas d'inversió en accions o participacions en societats dependents d'entitats asseguradores de les previstes a l'article 50.9, per al còmput dels límits de diversificació i dispersió anteriors, s'ha d'acumular al valor de cada categoria d'actius dels quals sigui titular directament l'entitat, el que resulti de computar els actius corresponents a les societats dependents en funció del seu percentatge de participació.

9. Als efectes d'aquest Reglament s'entén per institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure i per institucions d'inversió col·lectiva d'institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure, aquelles que siguin qualificades com a tals a la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, i en el seu reglament de desplegament.

10. El ministre d'Economia i Hisenda ha d'establir la forma d'aplicació dels límits de diversificació i dispersió als actius financers estructurats previstos a l'apartat 1.b) de l'article 50.»

Disset. L'article 59 passa a tenir la redacció següent:

«Article 59. *Patrimoni propi no compromès.*

1. El patrimoni propi no compromès, als efectes del marge de solvència individual, a què es refereix l'article 17.2 de la Llei, comprèn les partides que a continuació s'esmenten, deduïts els elements immaterials que assenyala l'apartat 2 d'aquest article:

U. Amb caràcter general, tenen la consideració de patrimoni propi no compromès les partides següents:

a) El capital social desemborsat exclosa la part d'aquest prevista al paràgraf e) següent, o el fons mutual.

En cas que l'entitat asseguradora financï els seus socis directament o a través de participacions en el capital de societats o de persones físiques que exercixin control directe o indirecte sobre aquella, l'import computable per aquest paràgraf a) es correspon amb la posició neta inversora dels esmentats socis.

En el cas d'entitats asseguradores autoritzades per a la gestió de fons de pensions, la quantitat computable en el marge de solvència per aquest paràgraf a) es minora en l'import del capital social desemborsat afecte a aquesta activitat previst a la normativa reguladora de plans i fons de pensions.

b) La reserva de revaloració, la prima d'emissió i altres reserves patrimonials. És aplicable respecte a aquestes partides el que preveu el segon incís del paràgraf a) precedent.

En tot cas s'exclouen d'aquest paràgraf, en la mesura que el seu import no s'hagi deduït ja en altres rúbriques, els conceptes següents:

1r Les reserves que es constitueixin en compliment del que disposen els articles 79, norma 3.1, i 80.1 del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.

2n L'import de les accions pròpies o de la societat dominant adquirides o acceptades en penyora o una altra forma de garantia, directament per l'entitat o indirectament a través d'una persona o societat interposada, així com l'import dels finançaments a tercers l'objecte dels quals sigui l'adquisició d'accions pròpies, en la mesura que no s'hagin constituït les reserves a què es refereix el paràgraf 1r anterior.

3r Les accions pròpies adquirides per a reducció de capital.

4t Les reserves que es corresponguin amb els recursos propis mínims exigits per la normativa reguladora de plans i fons de pensions.

5è L'import de les diferències negatives comptabilitzades en el compte «Minusvàlues procedents de valors negociables de renda variable [article 33.2.b) del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades]».

c) El romanent i la part del saldo creditor del compte de pèrdues i guanys que es destini a incrementar els fons propis de l'entitat.

d) Les aportacions no reintegrables de socis o mutualistes que figurin en el passiu del balanç, quan compleixin els requisits següents:

1r Que els estatuts de l'entitat prevegin que la devolució no ocasioni un descens del patrimoni propi no compromès per sota de la quantia mínima del marge de solvència i que, en cas de liquidació de l'entitat, només s'han de fer efectius després de liquidar tots els altres deutes de l'empresa.

2n Que la seva devolució es notifiqui a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions amb un mes d'antelació al seu pagament, que pot prohibir-ho mitjançant resolució motivada en el termini d'un mes des que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions tingui coneixement de la notificació de l'empresa.

3r Que les disposicions dels estatuts, així com les seves modificacions, referents a aquesta partida siguin aprovades per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

e) La part del capital social corresponent a les accions sense vot regulades a la secció 5.a del capítol

IV del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, i els finançaments subordinats, fins a un límit màxim del 50 per cent, o bé del patrimoni propi no compromès, incloses les esmentades partides, o bé de la quantia mínima del marge de solvència si aquesta és inferior.

Els finançaments subordinats han de complir les condicions següents, que s'han de fer constar en els contractes i els fulls d'emissió:

1r Hi ha d'haver acord vinculant en virtut del qual, als efectes de la prelació de crèdits, els creditors per aquest concepte se situïn darrere de tots els creditors comuns.

2n Únicament s'han de tenir en consideració els fons efectivament desemborsats.

3r Quan es tracti de préstecs a termini fix, el termini inicial ha de ser de cinc anys, com a mínim. Si no ha estat fixada la data del seu venciment, s'ha d'haver estipulat per a la seva retirada total o parcial un preavis de, com a mínim, cinc anys.

Tant en un cas com en l'altre, des del moment en què el termini romanent sigui de cinc anys, i durant els esmentats cinc anys, reduiran el seu còmput com a patrimoni propi a raó d'un 20 per cent anual, fins que el seu termini romanent sigui inferior a un any, moment en què es deixaran de computar com a tals.

4t No poden contenir clàusules de rescat, reemborsament o amortització anticipada, sense perjudici que el deutor pugui procedir al reemborsament anticipat si amb això no es veu afectada la solvència de l'entitat, prèvia autorització de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Les accions sense vot es computen pel seu capital desemborsat.

Els finançaments subordinats de durada determinada no es poden computar per un import superior al 25 per cent o bé del patrimoni propi no compromès, o bé de la quantia mínima del marge de solvència, si aquesta és inferior.

f) Els finançaments de durada indeterminada, diferents dels esmentats en el paràgraf e) precedent, quan compleixin els requisits següents:

1r No són reemborsables a iniciativa del creditor o sense l'acord previ de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

2n El contracte d'emissió ha de donar a l'entitat d'assegurances la possibilitat de diferir el pagament dels interessos.

3r Hi ha d'haver un acord vinculant en virtut del qual, als efectes de la prelació de crèdits, els creditors per aquest concepte se situïn darrere de tots els creditors comuns.

4t En el contracte d'emissió s'ha d'estipular que el deute i els interessos pendents de pagament es poden aplicar a absorbir les pèrdues de l'entitat, sense necessitat de procedir a la seva dissolució.

5è Únicament s'han de tenir en compte els fons efectivament desemborsats.

Els finançaments de durada indeterminada recollits en aquest paràgraf, més els finançaments subordinats del paràgraf e) precedent, estan sotmesos, als efectes d'aquest article, a un límit conjunt del 50 per cent o bé del patrimoni propi no compromès, o bé de la quantia mínima del marge de solvència, si aquesta és inferior.

Dos. Es poden computar com a patrimoni propi no compromès les partides següents:

a) La meitat de la part de capital social subscrit pendent de desemborsament, fins a un límit màxim del 50 per cent o bé del patrimoni propi no compromès, o bé de la quantia mínima del marge de solvència, si aquesta és inferior.

b) En els rams d'assegurança diferents dels de vida, el 50 per cent de la derrama passiva, quan sigui exigible als mutualistes, en els termes de l'article 9.2.e) de la Llei, amb el límit del 50 per cent de les primes netes d'anul·lacions de l'assegurança directa. Aquest sumand no pot excedir la meitat del patrimoni propi no compromès, computant les partides de l'apartat u i dels paràgrafs a) i c) d'aquest apartat dos, i deduïts els elements indicats a l'apartat 2 d'aquest article, o de la meitat de la quantia mínima del marge de solvència, si aquesta és inferior.

c) Les plusvàlues resultants de la infravaloració d'elements de l'actiu, inclòs el saldo pendent de reconeixement en el compte de pèrdues i guanys originat de la venda d'actius de renda fixa de la cartera a venciment, prèvia deducció, en tots dos casos, de totes les despeses que puguin incidir en l'import final de la plusvàlua.

En cap cas es poden computar les plusvàlues ni el saldo pendent de reconeixement en el compte de pèrdues i guanys originat de la venda d'actius de renda fixa de la cartera a venciment, que procedixin, en els dos casos, d'actius financers vinculats a operacions d'assegurances de vida d'acord amb el que preveu l'article 33.2. Tampoc són computables les plusvàlues comptables aplicades a la compensació de minusvàlues.

El còmput de plusvàlues resultants de la infravaloració d'elements de l'actiu qualificats com a no aptes per a la inversió de les provisions tècniques requereix una sol·licitud expressa a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

d) Les comissions descomptades que tècnicament estiguin pendents d'amortització amb el límit per pòlissa del 3,5 per cent de la diferència entre el capital assegurat i la provisió matemàtica, i d'aquestes s'ha de deduir, si s'escau, l'import de les comissions descomptades activades.

2. Als efectes del que regula aquest article, es consideren elements immaterials que s'han de deduir en el càlcul del marge de solvència els elements que manquin de valor de realització o que, per la seva falta de permanència, es pugui considerar fonamentadament que no s'ajusten als fins de la Llei i d'aquest Reglament.

En tot cas, s'han de deduir en el còmput del patrimoni propi no compromès les partides següents:

a) Les despeses d'establiment, constitució, ampliació de capital i formalització de deutes que figurin a l'actiu del balanç.

b) El saldo deutor del compte de pèrdues i guanys.

c) Els resultats negatius d'exercicis anteriors.

d) Les minusvàlues resultants de la sobrevaloració dels elements d'actiu i de la infravaloració d'elements de passiu, que no hagin estat imputades a resultats. S'han d'incloure en aquesta partida les obligacions, provisions o deutes que es puguin no haver comptabilitzat en virtut d'alguna disposició legal o reglamentària, llevat de les que procedixin de carteres d'inversions a venciment vinculades a

operacions d'assegurances de vida d'acord amb el que preveu l'article 33.2.

Es computen amb signe positiu les provisions imputades a resultats provinents d'actius de la cartera d'inversió ordinària vinculats a operacions d'assegurances de vida a què es refereix l'article 33.2.

e) Les participacions iguals o superiors al 20 per cent del capital o drets de vot de la participada que l'entitat asseguradora tingui en altres entitats asseguradores o reasseguradores, en entitats de crèdit, en empreses de serveis d'inversió o en entitats l'activitat principal de les quals consisteixi a tenir participacions en entitats asseguradores.

f) Els finançaments subordinats o altres valors computables en el patrimoni propi no compromès emesos per les entitats esmentades al paràgraf precedent i adquirits per l'entitat asseguradora.

3. Les deduccions recollides a l'apartat 2 anterior s'efectuen pel seu valor en els llibres de l'entitat tenidora.

Com a alternativa a la deducció dels elements previstos en els paràgrafs e) i f) de l'apartat 2, que l'entitat asseguradora tingui en entitats de crèdit, empreses de serveis d'inversió i qualsevol entitat del sector financer, les asseguradores poden aplicar els mètodes de l'annex del Reial decret 1332/2005, d'11 de novembre, de desplegament de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer. El mètode 1 (consolidació comptable) només s'aplica quan les entitats incloses en l'àmbit d'aplicació de la consolidació tinguin un nivell de gestió integrada i de control intern conforme al que disposa l'article 110. El mètode que s'elegeixi s'ha d'aplicar posteriorment de manera coherent.

En tot cas, les entitats integrants de grups asseguradors i de conglomerats financers subjectes a supervisió addicional poden no deduir els elements previstos en els paràgrafs e) i f) de l'apartat 2 que tinguin en entitats de crèdit, empreses d'inversió, empreses d'assegurances o de reassegurances o societats de cartera d'entitats d'assegurances incloses en l'àmbit de la supervisió addicional.

4. En el cas d'entitats asseguradores autoritzades a realitzar operacions d'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida i operacions d'assegurança de vida, els límits ressenyats en aquest article s'apliquen separatament per a cada activitat.

5. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot ajustar la valoració dels elements a què es refereix l'apartat 1 quan aquests deixin de tenir, totalment o parcialment, la condició de patrimoni propi no compromès.

6. El ministre d'Economia i Hisenda pot adaptar les partides que, de conformitat amb aquest article, s'han de considerar en el càlcul del patrimoni propi no compromès a les modificacions que per normativa comunitària s'introdueixin respecte a la relació d'aquests elements i respecte a les condicions o els requisits per al seu còmput.»

Divuit. L'article 61 passa a tenir la redacció següent:

«Article 61. *Quantia mínima del marge de solvència en les assegurances diferents de l'assegurança de vida.*

1. La quantia mínima del marge de solvència en les assegurances diferents de l'assegurança de

vida es determina, o bé en funció de l'import anual de les primes, o bé en funció de la sinistralitat dels tres últims exercicis socials. L'import mínim del marge de solvència és igual al que resulti més elevat dels obtinguts pels procediments esmentats.

2. Quan les entitats cobreixin essencialment un o diversos dels riscos de crèdit, tempesta, pedregada i gelada, s'han de tenir en compte els set últims exercicis socials com a període de referència de l'import mitjà dels sinistres. S'entén que es dona aquella circumstància quan les primes dels esmentats riscos siguin, almenys, el 75 per cent del conjunt de les emeses per l'entitat.

3. La quantia del marge de solvència en funció de les primes es determina en la forma següent:

a) En el concepte de primes s'han d'incloure les meritades per assegurança directa en l'exercici que es consideri, netes de les seves anul·lacions i extorns, més les primes acceptades en reassegurança en el mateix exercici, o bé, si és més elevat, el de les primes imputades per assegurança directa en l'exercici que es prevegi, netes de les seves anul·lacions i extorns, més les primes acceptades en reassegurança en el mateix exercici.

En els rams 11, 12 i 13 dels previstos a l'article 6.1.a) del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, l'import de les primes o quotes a què es refereix el paràgraf anterior s'incrementa en un 50 per cent. En els esmentats rams es poden utilitzar mètodes estadístics per a l'assignació de les primes, sempre que aquests hagin estat presentats, prèviament a la seva utilització, a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i aquesta els hagi acceptat.

b) Fins a 53.100.000 euros de primes s'aplica el 18 per cent, i a l'excés, si n'hi ha, s'aplica el 16 per cent, i se sumen els dos resultats.

c) La quantia obtinguda segons disposa el paràgraf anterior es multiplica per la relació existent en els últims tres exercicis, entre l'import de la sinistralitat neta de reassegurança cedida i retrocedida, i l'import brut de la dita sinistralitat, sense que aquesta relació pugui ser inferior, en cap cas, al 50 per cent.

4. La quantia del marge de solvència en funció dels sinistres es determina en la forma següent:

a) En l'import dels sinistres s'han d'incloure els pagats per negoci directe en l'exercici que es consideri i en els dos anteriors, llevat del cas dels riscos previstos a l'apartat 2 anterior en què es computen els sis exercicis anteriors, sense deducció per reassegurança cedida ni retrocedida; també s'hi inclouen els sinistres pagats per acceptacions en reassegurança i les provisions de sinistres pendents per assegurança directa i reassegurança acceptada constituïdes al tancament de l'exercici considerat.

b) De la suma obtinguda segons el paràgraf a) se n'ha de deduir l'import dels recobraments per sinistres efectuats en els períodes a què es refereix l'apartat esmentat, més el de les provisions de sinistres pendents constituïdes al tancament de l'exercici anterior al període considerat tant per assegurança directa com per reassegurança acceptada.

En els rams 11, 12 i 13 dels previstos a l'article 6.1.a) del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, l'import dels sinistres, provisions i recobraments a considerar s'incrementa en un 50 per cent. En aquests rams es

poden utilitzar mètodes estadístics per a l'assignació dels sinistres, provisions i recobraments sempre que aquests mètodes hagin estat presentats, prèviament a la seva utilització, a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i aquesta els hagi acceptat.

c) Al terç de la xifra resultant segons el paràgraf b), amb el límit de 37.200.000 euros, s'aplica el 26 per cent, i a l'excés, si n'hi ha, s'aplica el 23 per cent, i se sumen els dos resultats. Quan es tracti dels riscos previstos a l'apartat 2 anterior, s'aplica el setè en comptes del terç.

d) La quantia obtinguda segons el paràgraf c) es multiplica per la relació existent en els tres últims exercicis, entre l'import de la sinistralitat neta de reassegurança cedida i retrocedida i l'import brut de la dita sinistralitat, sense que aquesta relació pugui ser inferior, en cap cas, al 50 per cent.

Les mencions a sinistres pagats i provisió de sinistres pendents que s'efectuen en aquest article s'entenen referides a tots els conceptes que s'han d'incloure en aquests sinistres i provisions.

4 bis. Quan la quantia mínima del marge de solvència, calculada de conformitat amb el que preveuen els apartats anteriors, sigui inferior a la de l'exercici anterior, la quantia mínima s'ha de determinar multiplicant la de l'exercici anterior pel coeficient resultant de dividir la provisió tècnica per a prestacions netes de reassegurança constituïda al tancament i la constituïda a l'inici de l'exercici, sense que el coeficient així calculat pugui ser, en cap cas, superior a 1.

4 ter. Quan la naturalesa o la qualitat dels contractes de reassegurança hagi canviat significativament des de l'exercici anterior, o en els contractes de reassegurança no es produeixi, o sigui insignificant la transferència del risc, la reducció per reassegurança prevista a l'apartat 3.c) i a l'apartat 4.d) d'aquest article s'ha d'ajustar per reflectir la política de reassegurança de l'entitat que efectivament incideixi en el marge de solvència, i reduir en l'import que sigui necessari.

Es presumeix que la reassegurança gaudeix de qualitat suficient quan l'entitat reasseguradora tingui com a mínim una qualificació de BB o equivalent atorgada per una agència de qualificació de prestigi reconegut.

En tot cas, no s'aplica la reducció per reassegurança quan dels seus comptes anuals es dedueixi motivadament que la solvència actual o futura del reassegurador es pugui veure afectada.

5. Els percentatges assenyalats als apartats 3.b) i 4.c) precedents s'han de reduir en dos terços quan es tracti de l'assegurança de malaltia, incloses les cobertures d'assistència sanitària, practicada de conformitat amb bases actuàries similars a les aplicables a l'assegurança de vida, i es donin, a més, les circumstàncies següents:

a) Que les primes es calculin sobre la base de taules de morbiditat, segons mètodes matemàtics, i en conseqüència es constitueixi una provisió tècnica de l'assegurança de malaltia en els termes previstos a l'article 47.

b) Que es percebi un recàrrec de seguretat d'acord amb el que disposa l'article 45.

c) Que l'assegurador no es pugui oposar a la pròrroga del contracte després del tercer venciment anual.

d) Que en els contractes es prevegi la possibilitat d'augmentar les primes o reduir les prestacions, fins i tot per als contractes en curs.

6. Les quanties previstes als apartats 3.b) i 4.c) anteriors han de ser objecte de revisió a fi de tenir en compte els canvis de l'índex europeu de preus al consum publicat per Eurostat, actualitzant-se en els imports que comunicui la Comissió Europea. A aquests efectes, per facilitar el seu coneixement i la seva aplicació, per resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions s'han de fer públiques les esmentades actualitzacions.»

Dinou. L'article 63 passa a tenir la redacció següent:

«Article 63. *Fons de garantia.*

El fons de garantia està constituït pels elements que amb caràcter general tinguin la consideració de patrimoni propi no compromès assenyalats a l'apartat 1.u de l'article 59, per les plusvàlues d'actius que siguin computables en el patrimoni propi no compromès i per les partides previstes a l'article 59.2.»

Vint. L'article 65 passa a tenir la redacció següent:

«Article 65. *Llibres i registres comptables de les entitats asseguradores.*

1. Les entitats asseguradores han de portar els llibres de comptabilitat exigits pel Codi de comerç i altres disposicions que els siguin aplicables, incloent-hi amb caràcter obligatori el llibre major, que ha de recollir, per a cada un dels comptes, els càrrecs i abonaments que s'hi realitzin, i han de concordar en tot moment amb les anotacions efectuades en el llibre diari, així com els registres que a continuació es detallen:

a) De comptes. Ha de recollir els comptes utilitzats per l'entitat per reflectir les seves operacions en el llibre diari, amb desglossaments en subcomptes, així com les principals relacions comptables relatives a aquestes quan no estiguin definides en el Pla de comptabilitat de les entitats asseguradores, aprovat pel Reial decret 2014/1997, de 26 de desembre.

b) De pòlisses i suplementos emesos, i anul·lacions. Aquest registre ha de contenir les dades rellevants de cada pòlissa d'assegurança o suplement en relació amb els seus elements personals, característiques del risc cobert i condicions econòmiques del contracte.

Les pòlisses han de ser emeses amb numeració correlativa, i poden comprendre diverses sèries, segons els criteris de classificació utilitzats. Els suplementos emesos, que han d'incloure els que es corresponguin amb extorns de primes, han de ser relacionats amb la pòlissa de la qual procedeixin.

Quan es produeixi l'anul·lació d'una pòlissa o suplement s'ha de fer constar aquesta circumstància i la seva data en els registres afectats.

c) De sinistres. Els sinistres s'han de registrar tan aviat com siguin coneguts per l'entitat, i se'ls ha d'atribuir una numeració correlativa, per ordre cronològic, dins de cadascuna de les sèries que s'estableixin de conformitat amb els criteris de classificació de sinistres que utilitzi l'entitat.

La informació que, com a mínim, ha de contenir aquest registre s'ha de referir a la pòlissa de la qual procedeix cada sinistre; dates d'ocurrència i declaració; valoració inicial assignada; pagaments o consignacions posteriors, amb indicació separada dels recobraments que s'hagin produït; provisió consti-

tuida al començament de l'exercici; provisió al tancament del període; data de l'última valoració del sinistre; i els pagaments i la provisió a càrrec de la reassegurança. També s'ha d'indicar si hi ha reclamació judicial, administrativa, davant el defensor de l'assegurat de l'entitat, o de qualsevol altra índole.

S'entén complerta l'obligació de tenidoria d'aquest registre encara que la informació assenyalada en aquesta lletra estigui continguda en diferents fitxers informàtics, sempre que sigui possible establir una correlació i integració àgil i senzilla entre el contingut dels fitxers.

En el cas de rams o riscos que ho requereixin, l'entitat pot adaptar el contingut del registre de sinistres a les característiques de les esmentades assegurances, i ha de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la seva estructura i forma de gestió.

S'exceptuen dels requisits anteriors els sinistres per als quals, d'acord amb l'article 39.3, no es requereixi una valoració individual.

d) De càlcul de les provisions tècniques. Per a cada una de les provisions tècniques, s'han de portar separatament els registres corresponents a l'assegurança directa, a la reassegurança acceptada i a la reassegurança cedida.

e) D'inversions. Aquest inventari ha de comprendre totes les dades necessàries per a una adequada gestió de les inversions de conformitat amb les característiques de cada actiu. En tot cas i per a cada una de les inversions de l'entitat, incloses la tresoreria i les operacions amb instruments derivats, aquest registre ha de contenir la descripció, situació, assignació i valoració als efectes de comptabilitat i de cobertura de les provisions tècniques, o d'operacions preparatòries d'assegurança o de fons propis, detallades a la data de referència. Així mateix, ha d'indicar l'entitat dipositària dels actius financers i el concepte en què es fa el seu dipòsit.

Quan l'entitat hagi assignat inversions a determinades operacions d'assegurança i en funció de la rendibilitat d'aquelles calculi la provisió d'assegurances de vida d'aquestes operacions, ha d'indicar els mètodes de càlcul, hipòtesis formulades i sistemes de control i verificació utilitzats.

En el cas d'entitats autoritzades per operar tant en el ram de vida com en rams diferents del de vida, aquest registre s'ha de portar en seccions separades.

En cas que hi hagi afeccions a rams o riscos o a contractes d'assegurança individualitzats s'han d'identificar inequívocament aquests i els béns afectats. En tot cas és necessari identificar les inversions específicament assignades a:

1r Pòlisses que estan en el marc dels articles 33.1, 33.2 i disposició transitòria segona. Dins de les pòlisses que estan en el marc de l'article 33.1 s'han d'identificar les inversions específicament assignades a les pòlisses que determinen la provisió d'assegurances de vida segons el que preveuen els apartats a.1r, a.2n, b.1r, b.2n i c. Dins les pòlisses que estan en el marc de l'article 33.2 s'han d'identificar les inversions específicament assignades a les pòlisses que constitueixen un grup homogeni. En tot cas és necessari identificar les inversions específicament assignades a pòlisses que instrumentin compromisos per pensions,

2n Pòlisses que reconeixen participació en beneficis,

3r Pòlisses en què el valor de rescat es referència o es vinculi a uns actius específics,

4t Operacions de cobertura d'actius, passius i instruments derivats, tal com queden delimitades als apartats 1.a) i 1.b) de l'article 52 bis.

El registre d'inversions ha de recollir, en tot cas, un resum de la situació de les inversions al final de cada trimestre.

f) D'estats de cobertura de provisions tècniques i de marge de solvència. Els estats objecte d'aquest registre s'han d'elaborar almenys amb periodicitat trimestral i han de contenir totes les dades necessàries per al càlcul i la cobertura de les provisions tècniques i del marge de solvència.

g) De contractes de reassegurança acceptada i cedida. Aquest registre ha d'incloure les dades identificatives de cadascun dels contractes de reassegurança subscrits per l'entitat, separant els de reassegurança acceptada i els de reassegurança cedida i, dins d'aquests, s'han de distingir en seccions diferents les dades identificatives dels tractats obligatoris i les de les cessions o acceptacions facultatives.

Per a cada contracte s'han de recollir les dades rellevants sobre els elements personals, característiques dels riscos reassegurats, condicions de la cobertura en reassegurança i totes les circumstàncies del contracte amb incidència econòmica.

2. Els registres a què es refereix l'apartat anterior es poden conservar en suports informàtics.

3. Els llibres i registres esmentats en aquest article no es poden portar amb un retard superior a tres mesos.

4. El ministre d'Economia i Hisenda pot dictar normes de tenidoria i especificacions tècniques dels llibres i registres a què es refereix aquest article.»

Vint-i-u. L'article 66 passa a tenir la redacció següent:

«Article 66. *Obligacions comptables de les entitats asseguradores i deure d'informació.*

1. L'exercici econòmic de tota classe d'entitats asseguradores ha de coincidir amb l'any natural.

2. Sense perjudici del que indica l'apartat anterior, les entitats asseguradores han d'elaborar, almenys trimestralment, un balanç, els comptes tècnics i no tècnics de resultats, un estat de cobertura de provisions tècniques i un estat de marge de solvència.

Els comptes tècnics de resultats i els estats de cobertura de provisions tècniques i de marge de solvència s'han de referir per separat tant a l'activitat d'assegurances de vida com a la d'assegurances diferents de l'assegurança de vida.

3. Les entitats asseguradores han de portar i conservar els llibres, registres, correspondència, documentació i justificants concernents al seu negoci, degudament ordenats, en els termes establerts per la legislació mercantil. No obstant això, en el cas de riscos que puguin donar lloc a sinistres de manifestació diferida, s'ha de conservar la documentació corresponent durant un termini d'acord amb el període esperat de manifestació dels sinistres.

4. Les entitats asseguradores han de remetre a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pen-

sions els comptes anuals i l'informe de gestió, la informació estadísticocomptable referida a l'exercici econòmic i els informes general i complementari d'auditoria. La informació estadísticocomptable anual ha d'incloure les dades referents al balanç, compte de pèrdues i guanys general i per rams, cobertura de provisions tècniques, marge de solvència, fons de garantia i aquells altres aspectes que permetin analitzar la informació continguda en els estats anteriors. La tramesa dels comptes anuals s'ha de fer simultàniament a la de la informació estadísticocomptable anual, la qual s'ha d'ajustar als models aprovats pel ministre d'Economia i Hisenda i s'ha de remetre abans del 10 de juliol de l'any següent a aquell a què es refereixin, llevat que l'entitat dugui a terme una activitat exclusivament reasseguradora, cas en què el termini finalitza el dia 10 d'octubre.

Les entitats obligades a formular comptes consolidats han de remetre a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions els comptes anuals consolidats i l'informe de gestió, la informació estadísticocomptable consolidada i els informes general i complementari d'auditoria. La informació estadísticocomptable ha d'incloure dades referents al balanç consolidat, compte de pèrdues i guanys consolidat general i per rams, cobertura de provisions tècniques del grup, marge de solvència consolidat i aquells altres aspectes que permetin analitzar la informació continguda en els estats anteriors. La tramesa dels comptes anuals consolidats s'ha de fer simultàniament a la de la informació estadísticocomptable anual consolidada, la qual s'ha d'ajustar als models aprovats pel ministre d'Economia i Hisenda i s'ha de remetre abans del 10 de juliol de l'any següent a aquell a què es refereixin, llevat que l'entitat obligada dugui a terme una activitat exclusivament reasseguradora o formi part del grup una entitat reasseguradora, cas en què el termini finalitza el dia 10 d'octubre.

A més, estan obligades a remetre informació estadísticocomptable trimestral les entitats asseguradores que estiguin en alguna de les circumstàncies següents:

a) Que les primes meritades en l'exercici per assegurança directa més reassegurança acceptada superin la xifra d'1.200.000 euros. Aquesta obligació només cessa quan deixi d'assolir-se l'esmentat límit durant dos exercicis seguits.

b) Que operin en els rams d'assegurança de vida, caució, crèdit, o en qualsevol dels que cobreixen el risc de responsabilitat civil.

c) Que estiguin sotmeses a procediment administratiu d'adopció de mesures de control especial, quan així ho requereixi la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, de dissolució, o de revocació de l'autorització administrativa, o bé estiguin en període de liquidació no assumida pel Consorci de Compensació d'Assegurances.

En tot cas, les entitats no obligades a remetre informació estadísticocomptable trimestral han de remetre amb aquesta mateixa periodicitat el balanç, el compte de pèrdues i guanys i els estats de cobertura de provisions tècniques i de marge de solvència.

Així mateix, les entitats obligades dels grups consolidables d'entitats asseguradores han de remetre semestralment la informació estadísticocomptable corresponent a aquest període.

Tota la informació estadísticocomptable referida al període inferior a l'any s'ha de remetre a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions dins els dos mesos següents al terme del període al qual correspongui, llevat de la que s'hagi de presentar fins al 31 d'agost, que pot ser remesa fins al 15 de setembre següent al terme del període al qual correspongui.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot sol·licitar aclariments sobre la documentació rebuda per tal d'obtenir la informació prevista en aquest precepte.»

Vint-i-dos. Es modifica l'apartat 1.c) de l'article 67, que queda amb la redacció següent:

«c) Les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva i les gestores de fons de pensions.»

Vint-i-tres. L'article 68 passa a tenir la redacció següent:

«Article 68. *Auditoria dels comptes anuals d'entitats asseguradores.*

1. Els comptes anuals individuals i els comptes anuals consolidats de les entitats asseguradores han de ser revisats pels auditors de comptes.

2. Sempre que hi hagi irregularitats en la comptabilitat que dificultin notablement conèixer la vertadera situació patrimonial de l'entitat o es tracti d'entitats sotmeses a mesures de control especial, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot exigir a les entitats asseguradores, mitjançant requeriments individualitzats, la realització d'auditories externes especials, amb l'abast que consideri necessari per a l'adequat control d'aquelles.»

Vint-i-quatre. L'article 110 passa a tenir la redacció següent:

«Article 110. *Control intern de les entitats asseguradores.*

1. Les entitats asseguradores han d'establir, documentar i mantenir en tot moment procediments de control intern adequats a la seva organització. El consell d'administració de l'entitat obligada a presentar la documentació estadísticocomptable consolidada o el de l'obligada a presentar la documentació estadísticocomptable individual és el responsable últim d'establir, mantenir i millorar aquests procediments de control intern. La direcció de l'entitat és responsable de la implementació dels procediments de control intern, en línia amb les directrius establertes pel consell d'administració.

2. Les entitats asseguradores han de disposar de la informació suficient perquè el consell d'administració i la direcció de l'entitat puguin tenir un coneixement actualitzat sobre l'evolució de la seva activitat, el funcionament dels seus departaments i xarxes de distribució, i el comportament de les magnituds econòmicofinanceres i actuàries bàsiques del seu negoci. Així mateix, s'ha d'establir un sistema eficaç de comunicacions que assegurï que la informació rellevant arriba a tots els responsables.

3. Els procediments de control intern han de comprendre, en tot cas, el desenvolupament d'una adequada funció de revisió i l'establiment de sistemes de gestió de riscos.

4. La funció de revisió l'ha d'exercir personal amb suficient coneixement i experiència, que garan-

teixi, en l'exercici de les seves funcions, plena independència respecte a les diferents àrees de l'entitat, i correspon al seu consell d'administració garantir els recursos necessaris per a l'adequat compliment de les funcions que tenen encomanades.

5. Les entitats asseguradores han d'establir sistemes de gestió de riscos, adequats a la seva organització, que els permetin identificar i avaluar, amb regularitat, els riscos interns i externs als quals estan exposades. Per això han d'establir estratègies respecte a aquests, adequades a la naturalesa i incidència d'aquests riscos, i incorporar processos que permetin un mesurament dels riscos identificats, incloent-hi la probabilitat d'ocurrència i impacte en el perfil de risc de l'entitat. Així mateix, les entitats han de tenir establerts plans de contingència que permetin anticipar situacions adverses que puguin posar en perill la seva viabilitat.

6. Els procediments de control intern s'han d'estendre, en aquelles entitats que externalitzin qualssevol de les seves funcions o actuacions, a les activitats externalitzades. En cap cas l'externalització de funcions implica que l'entitat transfereixi o deixi d'assumir les responsabilitats derivades d'aquestes funcions.

7. Anualment l'entitat ha d'elaborar un informe sobre l'efectivitat dels seus procediments de control intern, incidint en les deficiències significatives detectades, les seves implicacions i proposant, si s'escau, les mesures que es considerin adequades per a la seva esmena. Aquest informe ha de ser subscrit pel consell d'administració de l'entitat a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, juntament amb la documentació estadísticocomptable anual en els terminis a què es refereix l'article 66.

8. Les entitats asseguradores han d'establir, atenent les seves característiques particulars, una adequada segregació de tasques i funcions tant entre el seu personal com entre les activitats que s'hi porten a terme.

9. Els requeriments establerts en aquest article, d'aplicació a totes les entitats asseguradores, els poden implementar les entitats d'acord amb el principi de proporcionalitat, de manera que, exigint-se els mateixos principis i elements de control, la seva execució es pot portar a terme atenent la dimensió de l'entitat i el seu nivell de riscos. En cap cas l'aplicació d'aquest apartat pot suposar menys protecció per a l'assegurat.

10. Correspon al consell d'administració de l'entitat obligada a presentar la documentació estadísticocomptable consolidada establir els procediments de control intern que siguin necessaris a fi d'assegurar el compliment del que disposen els apartats anteriors amb referència al grup consolidable d'entitats asseguradores.

El grup consolidable d'entitats asseguradores, a través de les entitats que el componen, ha d'establir els procediments de control intern necessaris per assegurar la plena disponibilitat i adequada presentació de totes les dades i informació en general que es requereixi per a l'elaboració i la formalització dels comptes consolidats, inclosos els estats de cobertura de provisions tècniques i de marge de solvència consolidats.»

Vint-i-cinc. Es crea un nou article 110 bis, amb la redacció següent:

«Article 110 bis. *Control de la política d'inversions.*

1. El consell d'administració de l'entitat és responsable de formular i aprovar la política d'inversió estratègica, considerant la relació actiu-passiu, la tolerància global al risc i la liquiditat de les posicions en diferents escenaris. En particular, s'ha d'assegurar la identificació, seguiment, mesurament, informació i control dels riscos relacionats amb les activitats, procediments i polítiques d'inversió adoptades. La direcció és responsable de la implementació d'aquestes polítiques i mesures.

2. La utilització d'instruments derivats i actius financers estructurats per part de les entitats asseguradores està sotmesa al compliment dels requisits que a aquest efecte disposi el ministre d'Economia i Hisenda i, en tot cas, de les condicions següents:

a) Les entitats asseguradores han de disposar de normes clares i escrites aprovades pel consell d'administració sobre la utilització d'instruments derivats i actius financers estructurats, entre les quals han de figurar el repartiment de funcions i la seva delegació, així com una descripció de les responsabilitats dins l'entitat. En aquest sentit, les funcions d'autorització, d'execució d'ordres, de control de la seva utilització i de maneig de la informació les han de desenvolupar persones diferents.

b) Els controls sobre la utilització d'instruments derivats i d'actius financers estructurats, que han d'estar degudament documentats, s'han de fer amb regularitat, i periòdicament s'ha d'informar una persona que ocupi un lloc de responsabilitat que no tingui al seu càrrec els qui executen les ordres i, en tot cas, la direcció de l'entitat.

Els procediments de control establerts han de permetre verificar l'estat de la situació amb relació als riscos inherents a l'ús dels instruments derivats i actius financers estructurats, i s'ha de comprovar, mitjançant controls externs o interns, que els procediments implementats són apropiats i s'ajusten als objectius perseguits, i també que el seu funcionament a la pràctica és l'adequat.

c) Les entitats asseguradores han de disposar de directrius clares i escrites sobre les categories d'instruments derivats i actius financers estructurats que es poden utilitzar, les posicions màximes permeses, les contraparts autoritzades i en el cas dels instruments derivats, sobre si s'han adquirit amb finalitat de cobertura o d'inversió. En cas que es realitzin operacions fora de mercats regulats, l'entitat s'ha d'assegurar que els intermediaris financers garanteixen la liquiditat de les posicions i ofereixin la possibilitat de proporcionar cotitzacions de compra i venda, en qualsevol moment, a petició de l'entitat.

d) Que l'entitat disposi de models interns per estimar el valor en risc dels instruments derivats adquirits amb finalitat d'inversió a què es refereix l'article 52.ter.»

Vint-i-sis. La disposició adicional tercera passa a tenir la redacció següent:

«Disposició adicional tercera. *Dotació de les provisions tècniques. Quantia mínima.*

1. Les dotacions que s'han d'efectuar a les provisions tècniques de conformitat amb mètodes previstos i permesos en aquest Reglament, així com les additionals que, si s'escau, s'efectuïn per adaptar-se

al que preveu aquest, tenen a tots els efectes la consideració de quantia mínima per a la constitució de les esmentades provisions tècniques.

2. No obstant això, la provisió tècnica de prestacions estimada per mètodes estadístics, a què es refereix l'article 43 d'aquest Reglament, té la consideració de quantia mínima en l'import inferior de les quanties següents:

La provisió resultant de l'aplicació del mètode estadístic de l'exercici.

La provisió tècnica de prestacions al terme de l'exercici en curs "x" estimada per mètodes estadístics ponderada pel quocient existent entre: al numerador, la part de la provisió tècnica de prestacions al terme de l'exercici en curs "x" estimada per mètodes estadístics, i corresponent als sinistres ocorreguts amb anterioritat a l'exercici "x", més els pagaments en els exercicis "X-2", "X-1" i "x" de sinistres ocorreguts en els exercicis "X-3" i anteriors, més els pagaments en "X-1" i "x" de sinistres ocorreguts en "X-2"; més els pagaments en "x" dels sinistres ocorreguts en "X-1", i al denominador, la suma de les provisions tècniques de prestacions estimades per mètodes estadístics de l'exercici "X-3", més la provisió de l'exercici "X-2" corresponent només als sinistres de "X-2", més provisió de l'exercici "X-1" corresponent només als sinistres de "X-1".

$$PTP_{corregida} = (PTP_x) * \left[\frac{PTP_x^{x-1} + \sum_{i=0}^2 Pagos_{x-i}^{x-3} + \sum_{j=0}^1 Pagos_{x-j}^{x-2} + Pagos_x^{x-1}}{(PTP_{x-3}^{x-n} + PTP_{x-2}^{x-2} + PTP_{x-1}^{x-1})} \right]$$

On:

X i X-i: són l'exercici en curs i cadascun dels respectius exercicis anteriors X-i.

PTP_x : és la PTP de l'exercici x estimada per mètodes estadístics.

PTP_{xx}^{-1} : és la PTP en l'exercici x corresponent als sinistres ocorreguts en l'exercici x-1 i en exercicis anteriors estimada per mètodes estadístics.

PTP_{x-3}^{x-n} : és la PTP en l'exercici x-3 corresponent als sinistres ocorreguts en l'exercici x-3 i en els «n» exercicis anteriors estimada per mètodes estadístics.

PTP_{x-2}^{x-2} : és la PTP en l'exercici x-2 corresponent als sinistres ocorreguts en l'exercici x-2 estimada per mètodes estadístics.

PTP_{x-1}^{x-1} : és la PTP en l'exercici x-1 corresponent als sinistres ocorreguts en l'exercici x-1 estimada per mètodes estadístics.

$Pagos_{x-i}^{x-3}$: són els pagaments corresponents als sinistres ocorreguts en l'exercici x-3 i exercicis anteriors, però realitzats en els exercicis x-2, x-1 i x.

$Pagos_{x-i}^{x-2}$: són els pagaments corresponents als sinistres ocorreguts en l'exercici x-2, però realitzats en els exercicis x-1 i x.

$Pagos_{xx}^{-1}$: són els pagaments corresponents als sinistres ocorreguts en l'exercici x-1, i realitzats en l'exercici x.

3. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, en els tres primers exercicis en què en la data de tancament dels estats comptables resulti aplicable un mètode estadístic a què es refereix l'article 43 d'aquest Reglament, té la consideració de

quantia mínima de la provisió tècnica de prestacions l'import que faci que la sinistralitat de l'exercici no excedeixi el resultat d'aplicar a l'import de les primes periodificades de l'exercici, el percentatge determinat per la proporció en què es trobi la sinistralitat dels cinc exercicis immediatament anteriors al període impositiu, en relació amb les primes periodificades que hi hagi hagut en els cinc exercicis esmentats. Per a aquest càlcul no s'han de tenir en compte les dades que hagin estat excloses en l'aplicació del mètode estadístic.»

Vint-i-set. La disposició addicional cinquena passa a tenir la redacció següent:

«Disposició addicional cinquena. *Quantia màxima de cobertura de responsabilitat civil com a risc accessori.*

El ministre d'Economia i Hisenda pot actualitzar, atenent l'índex de preus al consum, el límit de 60.101,21 euros que s'estableix com a quantia màxima de cobertura de responsabilitat civil quan tingui la consideració de risc accessori d'acord amb el que estableix l'article 6, apartat 1, c) del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, sempre que aquest import no superi el valor assegurat respecte al risc principal.»

Article segon. *Modificació del Reglament de mutualitats de previsió social, aprovat pel Reial decret 1430/2002, de 27 de desembre.*

L'article 27 del Reglament de mutualitats de previsió social, aprovat pel Reial decret 1430/2002, de 27 de desembre, passa a tenir la redacció següent:

«Article 27. *Informació estadisticocomptable i auditoria.*

Les mutualitats han de remetre a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions els comptes anuals i l'informe de gestió, la informació estadisticocomptable referida a l'exercici econòmic i els informes d'auditoria de comptes anuals i complementari i l'informe de la comissió de control financer, si n'hi ha. La informació estadisticocomptable anual ha d'incloure dades referents al balanç, compte de pèrdues i guanys general i per rams o, si s'escau, per riscos, cobertura de provisions tècniques, marge de solvència, fons de garantia i aquells altres punts que permetin analitzar la informació continguda en els estats anteriors. La tramesa dels comptes anuals s'ha de fer simultàniament a la de la informació estadisticocomptable anual, la qual s'ha d'ajustar als models aprovats pel ministre d'Economia i Hisenda i s'ha de remetre abans del 10 de juliol de l'any següent a aquell al qual es refereixin.

Les mutualitats obligades a formular comptes consolidats han de remetre a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions els comptes anuals consolidats i l'informe de gestió, la informació estadisticocomptable consolidada i els informes general i complementari d'auditoria. La informació estadisticocomptable ha d'incloure dades referents al balanç consolidat, compte de pèrdues i guanys consolidat general i per rams, cobertura de provisions tècniques del grup, marge de solvència consolidat i aquells altres punts que permetin analitzar la informació continguda en els estats anteriors. La tramesa dels comptes anuals consolidats s'ha de fer simultàniament a la de la informació estadisticocomptable anual consolidada, la qual s'ha d'ajustar als models aprovats pel ministre d'Economia i

Hisenda i s'ha de remetre abans del 10 de juliol de l'any següent a aquell a què es refereixin.

A més, estan obligades a remetre informació estadisticocomptable trimestral les mutualitats que estiguin en alguna de les circumstàncies següents:

a) Que les quotes meritades en l'exercici superin la xifra d'1.200.000 euros. L'obligació anterior només cessa quan es deixi d'assolir aquest límit durant dos exercicis seguits.

b) Que operin en els riscos de vida previstos a l'article 15.1.a) o en els rams de vida, caució, crèdit o en qualsevol dels tipus de responsabilitat civil.

c) Que estiguin sotmeses a procediment administratiu d'adopció de mesures de control especial, quan així ho requereixi la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, de dissolució o de revocació de l'autorització administrativa, o bé estiguin en període de liquidació no assumida pel Consorci de Compensació d'Assegurances.

En tot cas, les mutualitats no obligades a remetre informació estadisticocomptable trimestral han de remetre amb aquesta mateixa periodicitat el balanç, el compte de pèrdues i guanys i els estats de cobertura de provisions tècniques i de marge de solvència, llevat de la que s'hagi de presentar fins al 31 d'agost, que pot ser remesa fins al 15 de setembre següent al terme del període al qual correspongui.

Així mateix, les mutualitats obligades dels grups consolidables d'entitats asseguradores han de remetre semestralment la informació estadisticocomptable corresponent a aquest període.

Tota la informació estadisticocomptable referida al període inferior a l'any s'ha de remetre a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions dins els dos mesos següents al terme del període al qual correspongui.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot sol·licitar aclariments sobre la documentació rebuda per tal d'obtenir la informació prevista en aquest precepte.

En tot cas, han de remetre la informació estadisticocomptable consolidada de conformitat amb el que disposa l'apartat anterior les entitats asseguradores domiciliades en el territori espanyol dominants d'un grup consolidable d'entitats asseguradores que siguin dominades per altres entitats domiciliades en un altre Estat pertanyent a l'espai econòmic europeu.

Els comptes anuals individuals i els comptes anuals consolidats han de ser revisats pels auditors de comptes.

El que disposa el present article s'entén sense perjudici de les excepcions que en l'àmbit de les seves competències puguin establir les comunitats autònomes.»

Disposició transitòria única. *Terminis d'adaptació.*

1. Les entitats asseguradores disposen dels terminis d'adaptació següents des de l'entrada en vigor d'aquesta norma:

a) Respecte als límits de diversificació i dispersió a què es refereix l'article 53 del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, un termini de tres mesos.

b) Respecte als canvis introduïts a l'article 65.1.e), quant a la superioritat dels requisits exigits en el llibre d'inversions, un termini de sis mesos.

c) Respecte a les exigències de control intern i control de la política d'inversions a què es refereixen els articles 110 i 110 bis, un termini de sis mesos.

d) Respecte a l'adaptació de les bases tècniques de les assegurances de vida, un termini de sis mesos.

2. Els requisits addicionals exigits als actius financers estructurats a l'apartat 1.b) de l'article 50 del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, en la redacció que en fa aquest Reial decret, només són aplicables a les inversions efectuades per les entitats asseguradores amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquest últim.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

A l'entrada en vigor d'aquest Reial decret queden derogades:

a) La disposició addicional cinquena del Reglament que desplega la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes, aprovat pel Reial decret 1636/1990, de 20 de desembre; i

b) El paràgraf segon de l'article 17.2 del Reglament de mutualitats de previsió social, aprovat pel Reial decret 1430/2002, de 27 de desembre.

Igualment queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Caràcter bàsic.*

De conformitat amb el que estableix la disposició final primera del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, les disposicions que conté aquest Reial decret tenen la consideració de bases de l'ordenació de les assegurances.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 16 de febrer de 2007.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,
PEDRO SOLBES MIRA

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

3435 *ORDRE APA/326/2007, de 9 de febrer, per la qual s'estableixen les obligacions dels titulars d'explotacions agrícoles i forestals en matèria de registre de la informació sobre l'ús de productes fitosanitaris. («BOE» 43, de 19-2-2007.)*

La Directiva 91/414/CEE, de 15 de juliol de 1991, sobre comercialització de productes fitosanitaris, als articles 3.3 i 17, estableix que els estats membres han d'adoptar les

mesures necessàries perquè els productes fitosanitaris s'utilitzin adequadament i perquè la seva utilització sigui controlada a fi de comprovar que es compleixen els requisits establerts.

Aquesta Directiva ha estat transposada a l'ordenament jurídic intern pel Reial decret 2163/1994, de 4 de novembre, pel qual s'implanta el sistema harmonitzat comunitari d'autorització per comercialitzar i utilitzar productes fitosanitaris que, als articles 33 i 34, estableix les disposicions relatives a la utilització de productes fitosanitaris i a les mesures de control, aplicades per les comunitats autònomes en el marc d'un programa coordinat de vigilància de la utilització d'aquests productes, dels resultats del qual s'informa anualment la Comissió Europea en compliment del que estableix l'article 17 de l'esmentada Directiva.

La nova legislació comunitària, continguda en el Reglament (CE) 178/2002, del Parlament Europeu i del Consell, de 28 de gener de 2002, pel qual s'estableixen els principis i els requisits generals de la legislació alimentària, es crea l'Autoritat Europea de Seguretat Alimentària i es fixen procediments relatius a la seguretat alimentària, i les disposicions que els desenvolupen en matèria d'higiene dels aliments i pinsos, han reforçat i sistematitzat les obligacions que incumbeixen els operadors de la cadena alimentària per garantir que produeixen aliments segurs i saludables.

Les explotacions agrícoles, base de la producció d'aliments d'origen vegetal, tenen característiques específiques que s'han de tenir en compte en la seva aplicació. Es tracta, amb caràcter general, d'empreses de petita dimensió, en les quals l'empresari i la seva família solen aportar una part significativa del treball, sovint a temps parcial, i que rarament disposen de personal tècnic especialitzat. A més, la seva dispersió geogràfica i el desenvolupament del seu paper de gestors del territori dificulten el seu accés als equipaments i serveis de què solen disposar les empreses d'altres trams del sector productiu.

Aquests trets s'han considerat en el desenvolupament de la legislació alimentària comunitària que, en l'àmbit de la traçabilitat, d'acord amb la interpretació orientativa que en fa la Comissió Europea en el document «Orientacions sobre l'aplicació dels articles 11, 12, 16, 17, 18, 19 i 20, del Reglament (CE) 178/2002 sobre la legislació alimentària general», aprovat pel Comitè Permanent de la Cadena Alimentària i la Sanitat Animal, en la reunió de 20 de desembre de 2004, exigeix a les explotacions agrícoles el manteniment d'informació sobre les vendes de les seves collites, traçabilitat cap endavant, cosa que no representa una exigència innovadora perquè també forma part de les obligacions fiscals de qualsevol agricultor que comercialitza productes agrícoles.

El Reglament (CE) 852/2004, del Parlament Europeu i del Consell, de 29 d'abril de 2004, relatiu a la higiene dels productes alimentaris, a l'article 4.1, i el Reglament (CE) 183/2005, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de gener de 2005, pel qual es fixen els requisits en matèria d'higiene dels pinsos, a l'article 5.1, estableixen disposicions per al compliment de les quals es requereix atendre l'ús de productes fitosanitaris i de determinats biocides en les explotacions agrícoles.

En aquest context, es fa necessari concretar les obligacions específiques, establertes per les dues disposicions, sobre el registre de dades d'ús de productes fitosanitaris i sobre els controls analítics realitzats, que incumbeixen els agricultors, en l'àmbit de la producció primària, per assegurar el compliment de la normativa comunitària en matèria d'higiene dels aliments i pinsos.

Aquesta Ordre es dicta a l'empara de l'habilitació que conté la disposició final primera del Reial decret 2163/1994, de 4 de novembre.